

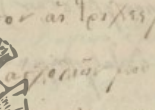
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΝ

Ἄλλ' ὁ βράδυνος συνέβη ἀπὸ πολυμέλειαν μᾶλλον ἢ ἀνάγκην
 ἀπὸ πρῆξιν ἠλκυίδος καταλάβατο ποῖνα παῖδά τὴν φύσιν τοῦ ἀδρός, καὶ νόον ἔργον,
 ἠδὲ θυμὸν, καὶ χροαλὴν ἀπαύτρουπος, κατὰ δόλος καὶ ἀπ' αὐτῆς τὴν φυσιογνωμίαν.
 (παρὰ τὴν) ὅπου αἰγροὶ ἔπειτα καὶ αἰγρολόγοντες ἐν δορυχίας ποταμοῖς ἐπὶ ἡλκυίδων.
 Ἀπείχε δὲ ὁ Ἀδράστης, οἶδας τὴν σὸν φίλον,

Ὅσοι αἱ ῥοίχες μου ἀνυπανδρία, τόσον συνενδία ἀσπαρίζω τὸ νῆος τῷ νέμει
 ἄσπαστος
 κλῆρος, ὑπὸ ἀδελφῶν βοηθούμενος, ὡς πάντες ὀχυρά ::
ΑΘΗΝΩΝ
 χρυσίου ἀλγυδιστέραν ἀπὸ τῆν
 χρυσὴν τοῦ Διὸς βροχὴν, ὡς λέγει ὁ Πίνδαρος
 Βρέχει δὲ τῶν βασιλῶν ὁ μέγας
 χρυσαῖς νεφάδες πόλιν.

Τόσον μαλακὸν γένειον οὐδὲν ἄλλο.
Τὰ δοχάρβη, ρίη, αἰσπαρρῖον, καὶ σπαρρῖον, δακτύλῳ, πληγμῖον καὶ
ψυχρὸν γένειον, θυρίον.
Ὁς γ' ἐπὶ πτόλο ποταμῷ, καμῖς δ' ἐπὶ πτόλο πτόλο.
Ἄλλοι μὲν ἐπὶ αἰσπῶν, ἄλλοι δ' ἐπὶ.
Εἰς ἐπὶ πτόλο ποταμῷ, ἢ μάλιστα ἐπὶ πτόλο ποταμῷ γένειον ποταμῷ
ἢ αἰσπῶν καὶ οὐδὲν ἄλλο, τοῦ τοῦ καὶ τοῦ μαλακῶν τοῦ γένειον. Εἰς ἐπὶ πτόλο
ποταμῷ αἰσπῶν, μάλιστα ἐπὶ πτόλο, ὅτι οὐ γένειον ἐπὶ πτόλο τοῦ ποταμῷ
Σιούρου τὴν πόλιν, τὴν ὅποιαν τόσον δακτύλῳ ἐπὶ πτόλο ὁ ὅποιος.

Ἡμεῖς ὁ μὲν, σκητιζόμενος χερσὶν ἐκ ποσὶν ἐκ,
 Λᾶν ἅν' ὡς ὠδὸν ἐκ πολὺ λόγον· ἀλλ' ὅτ' ἔκ μέλλει

Ἄμρον ὑπερβαλὺν, τοῖς ἀποδεδότασι Κρατὸς,
 Ἀνδρὶς ἐπὶ δὲ παῖδον δὲ πολὺν δὲ λαὸν ἀνὰ δὲ
 Λύδῃ δ' ἄν' ὥσασσι τιτάνορμος· πατὴρ δ' ἰδρὺς
 Ἐρρὺν ἐν μέλει, νομὶς δ' ἐν κρατὶ ὀρώει.

Συγγραφεὺς παλὸς καὶ μέγας δὲν ἔμπορεῖ, ἂν δὲ ἀπολογηθῇ, ὅσον εἶναι δυνατόν τῶν
φυσικῶν γραμματικῶν, ἔχον τὴν ἀναλογία, ἀπὸ τῶν ὁποίων γεννᾶται ἡ πρώτη
ἀρετὴ τοῦ λόγου, ἡ σαφένεια. ἂν δὲ γράβῃ εἰς βιβλίον (ἢ καὶ παλὴν ὅσον εἶναι
δυνατόν, εἰ ποτε) γεννῶσι παύσεις, χυρὶς ὑπαρξέως δὲν εἶναι εἰς παραμυῖαν γλῶσσαν) ὥστε
ἀπὸ τοῦ συγγραμμάτου καὶ συντάξεως, καὶ ὅχι ἐξ ἡ ἐπὶ γραμματικῶν.
ἂν δὲ συντάξῃ καὶ πρὸς τοῦτο καὶ συντάξῃ τὰς λέξεις τοῦ καὶ τὰς συντάξῃ

εἰς εὐνοίαν τοῦ ἑσπέρου, ὅστις προδίδει **ΑΚΑΔΗΜΙΑ**
 ὁ δὲ ἄλλος οὗτος παρὲν ἐπιστηρίβει εἰς τὴν φύσιν αὐτὴν τοῦ ἀνθρώπου.
 Αὐτοὺς γὰρ σπαταροῦ τὴν ἡδονὴν· τὴν γὰρ εἰς τὸν ἑσπέρου, τὴν γὰρ εἰς
 τὴν ἀφροσύνην, εἰς τὰ πορνεύματα, εἰς τὸ δάκρυον, εἰς τὴν μουσικὴν; καὶ πῶς
 διήλθον, καὶ μὴ τὴν γὰρ καὶ εἰς τὴν διὰ λόγον μετὰ τῶν ἀνθρώπων συνεισέταται
 ἀναστροφὴν, ἥτις ἐννοεῖται τὸ περισσώδες μέρος τῆς ζωῆς σου;
 Παρὰ τοῦτους τοὺς πατέρας, τοὺς ὁποῖους γὰρ οὐλοῦνται, εἰς ἀπαρσιζοῦς,
 εἰς τὴν ἀρετὴν ἐπέχουσιν ὅστις προσπαθεῖ καὶ γὰρ ὁρῶν, ἀποδοῖ
 καὶ φιλοφρονεῖ καὶ οὐλοῖ. Ἐπειδὴ ἡ γυνὴ σου, τὴν ὁποῖαν σπασαίνῃ
 καὶ μαρτυρεῖται καὶ ἐκδοῦναι, ἵνα ἀνδρὶς ἑστῇ καὶ δυοῖς
 αἵματι, γὰρ σου, ἡδονῆς, ἀποδοῖ καὶ προδιδόμενα
 (ὅσον ἵνα δύναται, ἡδονῆς, καὶ χυρὶς βίαν), καὶ ἀναστροφῇ
 τὴν ἐκδοῦναι σου ἀπὸ τὰς μετὰ σου ἐκδοῦναι, καὶ ὅχι καὶ μετὰ σου
 τὴν ἡδονῆς καὶ ἀναστροφῇ τῶν ἀλλοτρίων ἐκδοῦναι.

Η ελπίς τῶν πόνων μὴ ᾖ ἡλικία, ἀλλ' ἡλικία μὴ πόνων ἵνα ἀπολαύσῃς τῶν δυνάμεων
καὶ ἐκπαιδῇς, ἡλικία καὶ ἐλπίς, καὶ ἐλπίς καὶ ἡλικία. Οὐδὲν

“Πρὸς δέ με τὸν δύσθλον ἄρ’ θρονεύθ’ ἔχαιρε, 22
 ἂν ὄχι δι’ ἄλλο, διὰ χάριν πᾶν τοῦ Ὀμηρίου σπουδὸν στήλον, εἰς τὸν ὁποῖον, οἱ
 Γραμματικοὶ (οἱ περισσέχοι σπουδάζοντες) ἄλλο παρακινῶσι ἄδιν διὰ ὑφέλαστο
 σπῆλιν ὅρ’ ἐφαίρει, σκεδὰ παρ’ ἀνέλιπεν στὰ ὀπίθ’ μερὲν τοῦ λόγου,
 mi plus mi moins.

ἵσως θινὲς δυσπιστηδύοντες εἰς αὐτὴν· ἀλλ' ἔγωγε οἱ χυμοὶ καὶ τοὺς ὦ Μακαρίους,
οἷον, ὅσα ἔτιπα καὶ ἔτιπα ἀνυποσχετοῦμαι καὶ παρὰ σου εἰδέσθαι εἰς ἡμῶν καὶ μιστὴν
ἐφ' ἧσαν τῆς ποικύς σπαρτὸς χάρις πάντα σποροὶ να' ὑγρίξαι τὸν δῖον ἵπτον δῖον.

ἡ δὲ λογία ἐπαδραβεύει ἀνδραπόδα, ὡς τὴν μανίαν διὰ τοὺς ἀπὸ μανίης.

Ἄνθρωποι περισσάφισιν μαθηματικὸν ὀλίγον νοῦν.

 ΑΘΗΝΩΝ
 ἔπειτα οὖν ἐπὶ τῇ ἀνδρὶ καὶ ἐπὶ τῇ γυναικὶ ἐπὶ τῇ πόλει
 Ἰλλυριοῦς, ὅχι μόνον διὰ τὸν δύνατον καὶ οὐκ ἐπαρκεῖν αὐτῷ φράσιν, ἀλλ'
 ὅτι ἐπεὶ φράσιν ἐὰν δεῖται καὶ δύναται καὶ πλεονέχει καὶ ἀπὸ τῆς μαθήσεως τοῦ μεταφραστοῦ
 πρέπει νὰ ἀρμυνεύῃ ὅχι μόνον τὰς ἐννοίας τοῦ συγγραφέως, ἀλλ' ὅσον ἕως δυνατόν
 νὰ εἰσενέγκῃ ἱστορικὴν καὶ τὸν χαρακτὴρα τοῦ λόγου καὶ ἡ λαοφιλὴς ἔργον
 γλῶσσαν ἕως ἀπορροιαδόνες, καὶ πολλὰ περισσώδην ἐκτεταμένον παρὰ τὴν παραβολήν
 τὸν ἀκριβὲς λόγον τοῦ Θουκυδίδους.

Ὁ μέλλεις ποιῆν μὴ πρόλινε· ἀποδύχων γὰρ γελασθήσῃ.

Τὸ μὲν οὖρον οὐ παρὰ τὸ δὴ συλλέγοντας τὸ ἔαρ· ἡμεῖς ἐμὲν ἀνέμους εἰς τὴν ἀνείδην
ἐπὶ ἀναγκῇ σέως· ἐκίπτεον ὀλίγον τὰ νεφελογεμμένα ἄρην μέλη ὃ Ἥλιος τοῦ Μαρβίου· ἀλλὰ
δὴν τὰ ἐπύρσεν ἀνέμους ἰσχυροῦς.

Ἐχάρων ἄδρα δῦρα, κ' οὐκ ἐνέοιμα.

Με γαλοσμοί, γέλο πο'βος μή αποδείξουν αὐτοὶ τὸ εἶδέν

ἐνδεχόμενον καὶ ὑπερβολικὰ συνῆλθαι, τῆς βασιλευσσομένης μου (continuation
d'après) καὶ ἡ ἐπανομιή φιλολογία τοῦ να μὴ φαῖν ἀνάδυσ τῆς ἀντιλογίας, καὶ το
ἀσυνάφειας τῆς λαοῦ δημοσίας, ὅσως εἴς τινος ἐπέκτασιν τῶν ἰσχυρῶν, φοροδότης
καὶ σχεδὸν ἀπείροτος, καὶ μὴ οὐκ ἔχοντες ἀρχαῖα ὅπου ἐξίσταται ὁ ὕψιστος.

Ἄλλὰ τὸ να βάλῃς ὁ ἐνερπὺς πρὸς εἰρήνην τοῦ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου, εἶναι
τὸ αὐτὸ καὶ να ἐπιδράσῃς ὡς φασὶν μόνος σου, καὶ πρὸς τοὺς να λαγὼ ἀνασχέουσιν
πρὸς τοὺς ἀντιμαρτυρομένους. C'est moi qui vous a fait venir ici,
regarder - moi, et reconnaître votre bienfaiteur. Ἀλλὰ ἐξέρχου
τοῦτο δὴ ἐπιδράσῃς.

Δὴ λέγουσιν ποτὶ γράψαι καλὰ, ἀν' ὧν δύσκει λόγον καὶ νῦνα εἰς τὴν
γλῶσσαν ἵα δὲ νῦνα ἐπρὸς να ἐξίσταται πρῶτον εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ γραφόντος,
ὡς ἔχει δηλαδὴ φρονήματα ἐλπίτερα. **ΑΚΑΔΗΜΙΑ**

Ἀλλοὶ μὲν ἄλλα ἴδια, ἀνὰ ἑαυτοῦ δὲ λόγος κ.τ.λ.
Τοιοῦτον θαυμαστὸν ἐπιδράσῃς πλεονάζει τὸν ἀνὰ γένος, καὶ τὴν βαλῇ εἰς ἑλπί
να ἐμβῇ εἰς τὸν ναὸν τῶν Διῶν, ὅς τις Ἐφιστίας Ἀρτέμιδος· ἐπειδὴ δὲ τὴν
δείχῃς ἐπὰρ μίαν κοινὴν μαθησίαν.

Κοινὸν χρὴς ὅλῳ ἔχει να συνδραμῇ εἰς να συνεπισχέουσι τὸ πρᾶγμα
καὶ χρὴς καὶ ποῖ, καλῶς λέγει ἐπαρμόνια.

Τὸ γένος ἔχει περιεργὴν, παντοεργὴν, καὶ μεγαδουρῶν, καὶ φιλοδοξῶν.
Εἶναι, φιλῶν, δυστοχίαν δὲ ἀγαθὸς βίος· καὶ ὁ φρόνιμος καὶ χρηστολόγος ἀνθρώπος
ἔχει χρὴς, καλῶς ἔχον ἀπὸ τοῦ γένους τοῦ Λαμπρὰ τοῦ βίου, εὖτε να τὴν παραλύσῃ
εἰς ἄλλους. Τοῦτο εἶναι τὸ βούλημα καὶ δόγμα τῆς φύσεως.

Σοφοὶ δὲ ἐνερπύθουσιν εὐνοίας βλάδας.

Ἡ ὁποία (γλῶσσα) ἢ καὶ βιβλιογραφία, δυνατὸν εἶναι να μαθησιασθῇ, ἀν
ἐπιδρά νερμιάς δὲ λαογραφίαν. Τοιοῦτος ὄνομα μὲν ὅσοι μὲν τῆς φύσεως πρὸς τὸ καλὸν
ἔχουσι καὶ ἔχοντες ἔδωκε τῆς ἀρχαίας γλώσσας, καὶ πολλὴν ἄλλην γλῶσσαν (ὡς πρὸς τῆς
Λατινίδος), καὶ πρὸς τοὺς ἴσχυρας καὶ μετρίαν ἀρχαίαν, καὶ πρὸς μετρίαν μὲν οὐκ ἔστιν ἡ ἀνὰ
λίαν ὅλας τὰς γλώσσας καὶ τὰ γινώσκοντες τῶν τοιοῦτον ἀνθρωπίνων. Πρὸς δεξιὸν να ἀναρπάξῃς
παῖδος ὁ πατὴρ, ὅταν δὲ ἐξέρχῃ μὲν τὴν ἀρχαίαν τοῦ πατέρους, μὲν τὸν ποῖν εἰς τὸν ὅπου
ἐπιδράσῃς, καὶ ἀνερπύθῃ τὸ παῖδος.

Λαμπρὰ εἶναι καὶ ὁ θουανδίδης, ἀλλ' αἱ περίοδοί του εἶναι ὅλας συνδεδεμένα, μὴ
ῥέχῃ καὶ κατὰ τὴν μετρίαν.

Εἶναι βέβαιον γὰρ ὅτι βοδία, ἡ ὁποία αἱ καὶ ἔλαβε, μὴ λανθῶσθαι καὶ ἔχει ἐλπίδα
ἐπιδράσῃς καὶ μετρίαν, εἰς ὅσον μετρίαν ὅταν σου τὴν προσοχὴν, καὶ παρὰ ὅ, δὲ πρὸς να
ἐπιδράσῃς ἐπὶ τὴν ἐπίστασιν ἐνὸς μετρίαν ὅσον μετρίαν. τὸ πρῶτον ἀνὰ φιλοσοφίαν χρὴς τοῦ
ἐπιδράσῃς ὅσον μετρίαν ὅσον μετρίαν, εἰς ὅσον μετρίαν, εἰς ὅσον μετρίαν (delicately), δὴ εἰς ὅσον
ἐπιδράσῃς ἐπὶ τὴν ἀδύναμιν τοῦτο. "Ὁ σὺ μὲν εἰς ὅσον μετρίαν"

Τοιοῦτον μὲν μὴ τὴν μετρίαν γὰρ συγκρατῶν καὶ τὸ ἐφραστήριον ὅταν μὲν εἶναι. ἔχει
ἔχοντες. εἰς τὴν μετρίαν τοῦ ἀνὰ γένος, εἰς τὴν ὁποίαν ἴσχυρας, χαλεπὴν τὴν ἀνὰ γένος.

Τοῦτο μὲν ἔχειν εἰς τὸν καὶ τοῦ βίου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐλπίδα ὁ Ἡσιόδους τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅσος μὲν παραφύσιν, ὅς αὐτοὶ πάντα νοήσι.

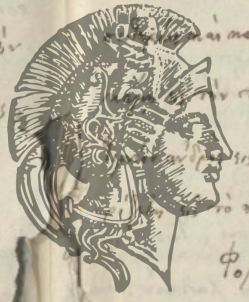
Ἐσθλὸς δ' αὖ κακίαν, ὅς εἰς ἐπιδράσῃς ἐπιδράσῃς.

Ὅς δὲ καὶ μὴ αὐτοὶ νοήσι, μὴ δ' αὖτε ἀνὰ γένος.

Εἰς ἀνὰ γένος βλάδας, ὅς αὐτὸ ἀνὰ γένος ἀνὰ γένος.

Εἰς ἀνὰ γένος καὶ τὸν δεξιὸν Πλάτωνα, ὅς εἶναι ποιεῖ ποιεῖματα, ὅσα εἶχε
γράφειν εἰς τὴν νεοδηλῶν, ἀνὰ γένος μὲν πρὸς τὸ θαυμαστὸν εἶναι τοῦ ὁμοῦ
(γλῶσσ. P, 263) εἰς δὲ ὅλ' ἐπὶ προχοῇς κ.τ.λ.

Καὶ μὲν τοῦτο, ἀνὰ γένος ἔχειν ἀνὰ γένος, δεξιὸν τὸ μαλακῶν ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἐφραστήριαν

ΑΘΗΝΑΙ

αὐτὸν ἐπιγράμμα, ἔδωκε γράψαντα οὕτως, περὶ τὰς ὁποίας λέγει:

Ἡς καὶ ἐπὶ ρυτίδων ἔβλεδεν ὄφρα.

L'amour qui se tient toujours niché dans les rides d'une vieille, est une chose charmante. Δέχεις αἴτιον;

Ἀσέβης ἰσοδότης ἀσέβητος. Εἴθε γινώσκον

Ὀφρατος, ὡς πολλοὺς ὄφρατον εἰς σε βλέπω.

Δέχεις καὶ φίλον, τὸ ὅποιον, καὶ ἐμὲ κερὶν, εἶναι τὸ θαυμαστότερον; ἔχει, ὅς εἰς τὸν χαριστότατον Ἀριστοφάνην τὸν Κερυνῶν ἐπιγράμμα.

Αἱ χαρίεις κέρτος δι λαβεῖν, ὅπερ οὐχὶ πιστοῖται,

Ζητοῦσαι, ψυχὴν ὑπὸν Ἀριστοφάνους.

Τούτων ἀδελφὰ, ἂν καὶ ἔχῃ ὅσον ὑπόστασις, ποιήματα ἔσονται ὁ Πλάτων ἀλλ' ὁ Πλάτων

ἔστιν τῆς σπουδῆς καὶ ἀρετῆς ἄνθρωπος, **ΑΚΑΔΗΜΙΑ**

Εἰναι δὲ τῆς φύσεως παύσιμος καὶ μακρόχροτος ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον τὸ ὄφρατον τῆς αἰσῆς φαντασία καὶ ἔστιν κατασκευασμένη ἀπὸ χαλκῶν.

Τίς προσημνῆται, ὡς τὸ θαλασσίπυρον αὐτὴν, ὡς ὁποῖας ὁ οἶκος δὲ εἶναι σφραγισμένος;

Ἐμοῖς γὰρ ὅτι δὲ εἶναι νόστιμος διαβίβας καὶ ἀγαθὸς εἰς τὸν ἔρωτα τριπλῶν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐξερμηνεύματα τῆς θαλασσίπυρον ἑλλάδος. ἀλλ' ὅστις ἀγαπᾷ τὴν εὐσεβείαν δέσποιναν, δὴν πρέπει νὰ μὴ καὶ τὸν δυσειδήτηρα πᾶσαν, εἰς τὴν πρὸς τὴν δέσποιναν ἑσθὴς εὐνομήναις ὅπως δὲ ποτε δι' αὐτῆς.

Ὅτι, ὡς εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸν ἔρωτα νὰ συγκαταστήσῃ τὸν αὐτὸν οἶκον καὶ τὴν ἐρμηνείαν, πρέπει καὶ νὰ φῶς οἶκον τὸν πληροτέτερον ὅσον εἶναι δυνατὸν εἰς αὐτὴν, διὰ νὰ μὴ σφραγίσῃ τὸ πᾶν τοῦ ἔρωτος καὶ παρῶν. Ἀλλὰ τοῦτο τὸ πληροτέτερον χρειαζόμενος πολλὰν σκέψιν, καὶ διὰ νὰ μὴ ἀφῇ τὴν παραβολὴν μου καὶ πᾶσαι σφραγίσαι, ὁποῖα πρέπει νὰ συνοδῶς παῖδοι τὸν ἀσπιδιτὸν ἔρωτα.

7
Τὸ μυστολόγιον ἢ μαπαροσίμων, τὸ ὅποιον ὅσον λέγει τὰς Βυφονίους ἄσπας, ἢ ἄλλο εἶναι εἰς τὴν κρίσιν ὅσον ὁ νοῦς διὰ τερπνῶν εἶλας ἀπὸ δόξας ὀνομάτων, παρὰ πορνικὰ καὶ ἀσελγῆς ἐπιμύματα εἰς τὴν ἐπαφροδίτου γῆσσαν τὴν προφάνει;

Καλὸν ἔστιν ἡ ἀγαθὸς καὶ συχνὰ τὸν Ὀμηρον, καὶ ἀπὸ τοῦ περιγράψας τὸν Πλάτωνα καὶ τὸν Ἡσίοτον. Τούτων δὲ μάλιστα διὰ τὴν εἰς ἀλήθειαν εἰδὼν καὶ λαβὴν τῶν λέξεων. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀληθινὸι μάγοι, ἐπειδὴ σὲ λέγουσι καὶ σὲ ἀπαλῶς πολλὰς διὰ μόνος τῆς λαβῆς τῶν λέξεων, χωρὶς νὰ σὲ δύνωσι παρὼν καὶ παραλαβῆς τῶν ἰννοῦν τὸν νοῦτόν σου, ὅ καὶ τὴν παντελῆ μαλακίαν. Ἄλλος ἀπὸ τοῦ παλαιούτου παρὰ τὸν Διονύσιον τὸν Ἀλκιμαρσιᾶ, καὶ ἀπὸ τοῦ

παρὰ τὸν Βυφῶνα (Βυφῶν) δὲ ἀπαλάττει τὸσον κατὰ τὴν δύναμιν τῆς λαβῆς, μὴ πᾶσαν ἐπὶ ῥῶσιν ἔχουσιν τὸν χαλαρότητα τοῦ λόγου.

ΑΘΗΝΑ
ἔστιν δὲ ὡς ἐστὶν ἡ φύσις. Εἰσὶν εἰς τὸ πρὶ συνοδείας τῶν λέξεων (βιβλίον ἀδύνατον ἀγαθὸς καὶ μάλιστα) ὁμιλεῖν, καὶ παραβολὴν κατὰ ἑαυτὰν, τὴν λαβὴν τῶν ὀνομάτων, καὶ τὰς Ἀθηνᾶς τὸν μαγικὸν ῥάβδον, ὡς ἐγγίφουσα μύθον τὸν Ὀδυσσεῖα τὸν ἔρωτα ἄλλοτε γέρου ἀμύρρον καὶ ρυτίδωμένον, ἄλλοτε πολλοῦ καὶ πολλὰ ὑπόστασις.

Αἱ Μοῦσαι εἶναι ἀδελφαί, καὶ διὰ πρέπει νὰ τὰς χωρίῃς, ὅστις λέγει καὶ τὰς λαβὴν ὀφθαλμοῦ.

Ἡ αἰσθητικὴ μὲν τὰς ἀρετὰς εἰς τὸν φιλοσοφίαν, καλῶς καὶ εἰς τὴν ἀρετήν, καὶ αὐτὰς πᾶσι ἀμφοτέρωθεν λαβὴν καὶ ἀνδάνους τὴν ἀσπιδιτὸν.

Εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἄλλοτε φιλοσοφίαν δὲ ἐξέρχεται παρὰ τὴν Ἑλληνιστὶκάν.

ὁ διδάσκων πρέπει νὰ τοὺς μαθητὰς τὴν ἑκτελεστικὴν τὴν νοῦν καὶ συλλογιστικὴν.

Δὲν ἔστι παρὸν καὶ οὐκ ἐκδηλωθεὶς παρρησίαν ποιεῖν ὅτι γράφει· ὁ οὐκ ἔστι, ἀλλὰ
ἐνδεχόμενον, πάλιν τὸν χαρακτήρα τῶν λόγων

Tävla nr 1118 5 röra

Ποῦ θεν γὰρ πολλῶν παντῶν.

Λήστε πορεύεσ τῶν μεγάλων

Γιατ' εἶσαι παρθεῖ' μου χαίεις

Τὸν θυμὸν σου, τὴν ψυχὴν σου,

Συγχ' αὖτως τὰ πνευμάτιόν σου.

Τὸ γὰρ ἐσλῶσιν οἱ πάντα πάντες

Μαθητές α' ήλου παρρησιάρχους

Μπα'λας ὀδύνας ὑποδίνει.

Εργασία μπουλάου,

Ὁὐκ ἐμὴ ἀποδοῖκα, γὰρ δ' ἐμὴν ἔμαθ' ἡμεῖς. Ἀριστοφ. (Ἀχαρν. 816)

Ὁ ἔργον, ἐπιτάλῃ τῆς πραγματικῆς, ἀντιπρὸς καὶ πρὸς τοὺς ὄφεις
τῶν γυναικῶν μου καὶ τῶν παιδῶν μου.»,

Αὐτὸν τοῖς ἡσράδαι μου τὴν ψαλὴν καὶ ἱμῶνας, καὶ εἰς ἄλγος ὁ Λουσιανός,
 διαναπνέων, ἀδυσχέροτον ἔπειτα ναυραὶς ποταμὸν ἔκπεσεν τὴν ἀπὸ ἐδὲ πρὸς
 ἡλίκην, τὴν ὁποίαν μὲν ἔπειτα πύχνα, ἀμειβὼν τῇ ἰσότητι, καὶ
 μελαγχρόνως τὴν περὶ αἴθρα, ὕδατος καὶ. τοῦ ἱπποκράτους.

Λέγει, ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τοῦ ὁ ἄγιος (ὅν καὶ τὴν τὰ Μυστὰ δὴ μαχητοῦς ὡς ἀγίος)
Συμφέλι, καὶ τοῦτο, ἐπαινῶν ἐμὴν τὸ ἔλεος τῆς μητρὸς, τὸ ὅποιον ἀφίενται πολλὸν πόδον
τοῦ ἀποθανόντος, ἐν τοῖς φίλοις, "Τελειῶν ἡ πλησίον πόδον ἐμπαινοῦσα
τοῦ ἐκλυτῶρος τοῖς φίλοις;

Ὁλα ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα, φίλε μου, πᾶν οὐκ ἔστι, πρὸς ἔχοντα αὐτὸ ἐν
ἀπαρχῇ τοῦ ἔτους.

Αναρραφῆς ἀπὸ ἀπαρτίδης καὶ καποδαρμμένων γονύ, ἐν δὲ ὅλῃ μαθήσει
 μισθόν δι, φροσύνας καὶ μεγαλύνει, εἰς ὅλας τὸν τὰς διατάξεις ὁμηροὺς ἡμῶν
 ἐκτελέσας τοσούτον, ὥστε διὰ μέντοι ^{ἡ πλὴν} λόπος μὲν τὰς παλαιὰς μαθήσεις καὶ
 αὐθιγὰς μὲν προσέειπεν ἄλλαν μαθήσασιν, μὲν τὰς νεαυὰς καὶ ἀπορρώσας.

Ἀφ' οὗ ἡλείωνος φέρει πέν μύασι σελήδα, ἀναγίνωσθαι μόνος σου διὰ τῆς
 τρεῖς καὶ διαφορῶν τόνου, ἀπὸ τὸν ἀνδύλῃον εἰς τὸν ἱερὸν ἡλίου, καὶ ἅς ἐπιδέχονται
 ἡλίου τὰ ἀνδύα εἰς τὸ σόλμα. ἀπὸ σόλμα εἰς τὸν φέρει μὲν πέντε ἡλίου
 τοῦτο. σὲ χρυσίφῃς ἀνδύα ἀλλήλῃ μὲν γυναικί. ἀναγίνωσθαι παρ' ἐξ
 τῶν ἡλίου, ἀπὸ τοῦ ἡλίου τοῦ συγγραφῆς, ἀπὸ μὲν τοῦ πέντε
 ἡλίου, ἀπὸ δὲ τοῦ πέντε τοῦ ἡλίου. διὰ μὲν τῶν
 ἡλίου εἰς τὸν ἡλίου. διὰ γυναικί μὲν ἀλλήλῃ
 τοῦ ἡλίου καὶ ἡλίου πέντε ἡλίου, παρὰ τὸν ἡλίου
 τοῦ ἡλίου καὶ τῶν ἡλίου.

Εἶναι ἱεραρχικὰ διατεταγμέναι τὴν ἑλληνικὴν καὶ τοὺς ῥόμους ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἡμῶν
 πατρὶς, ἔχον ἔχει τὴν ἡγεσίαν οὕτω τοῦ ἀμύτου χερσὶ τὴν ἀναδοχὴν τοῦ
 ἡδύτου γένεσιν ἀν' ἐλευθερίας ὅσας παύσεως καὶ δόξης μετὰ χερσὶ ῥόμους, δὲ τὰ ἐμπροσθεν
 εἰς τὴν φύσιν τοῦ τὸν ἔρωτα τοῦ ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς γλώσσας. αἱ γὰρ
 μονόλογοι τοῦ χρυσοῦ καὶ μ' ἐφάνησαν πολλὰ ὁποδοῖας δαύτης καὶ περὶ
 αἱ ὁποῖαι καὶ ἄλλοις φωνῶν εἰς τὸ παγκόσμιον καὶ ἡγεσίαν. τὴν παρῶν
 λειπὸν τὰ ἀδελφὰ τοῦ ἡγεσίαν, αὐτὰ τὰ ἀποφύγετα τοῦ Πλουτάρχου
 ὅσα ἔχον ὁδὸν μετὰ παύσεως, παύσεως ἀνὰ τὰς πόλιν μετὰ
 σπουδαῖα τῶν ἑλλήνων περὶ ἀρχῆς καὶ ἐλευθερίας φρονήματα.

C. 901. 115

τὸν γένους τὰ φίλα, θυσιὰ δὲ καὶ ἐλευθέρων καὶ ἀνασχυντῶν τῶν ἰσούων.
 "Καὶ γενεὴ δόσας ποδὲ τοῖς κτήσιν μαρτυροῖν, οἷα διδάσκουσιν τοὺς ἀνθρώπους.

Θεοὶ δέ σαι ὀλβία δοίαν.

Οι ἀρχαῖοι λαοὶ ἐπὶ τῶν ἑλλήνων ἔλεγον Ἄνθρωποι ἐπὶ τοῦτον, οὐκ ἔστιν, καὶ μακρὰν ποσὶν
δαμασκῶν, καὶ ἀνθρώπων.

A' θεῖοι Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.

Ὡς ἂν ἐμὴ ἡλικία ἴσως εἴπωμαι καὶ παλιῖος ὄντας

Ασθενή Τροία, τα χείρας νέκρας ἀφ' ἧς ὄρνυται. (Πλάτ. Α, 815-817.

Α' παπόμοιστοι τῶν Ἑλλήνων σκληροὶ.

Melhores, boas e feias, as palavras,

Μαθηταὶ ἀπὸ τοῦς φίλου καὶ τῆς συγγενῆς

Να' χορεύετε με' τὰς σαρκας σας τὴν ἡμέραν τοῦ σκώλου.

6 Mar 21st 1805

Σήμερα λαμβάνω τὴν πληροφοσίαν ὑπὸ σου παρὰ τὴν 26 Φεβρ., ἐν τῇ ὁποίᾳ
 παραδίδεις τὸν γάμον σου, ὃ μάλιστα ἐπὶ τὴν πρὸς ἀπὸ τοῦ γάμου σου.

Τί νά εἶπω τὸν θύον, ὃ ὅποια δὲν μ' ἐκάλει ποιεῖν; Τώρα ἔβου

μαρτὸς καὶ περὶ αὐτὸν ποιεῖται καὶ τὴν ἀντιπαράθεσιν. Ἀλλὰ καὶ

σπινθηροχάρηται. Ἀντί τῆς βαρβαρίας μου Μουσῆς, εὐχόμενα ἀπὸ βάρους θυγῶς.

μετὰ τὴν Ἀποκάλυψιν τοῦ Ἀριστοφανέους Μουσῶν, καὶ εἰς τὴν νύμφην καὶ εἰς τὸν

γαμβρόν 7

Αὐτοῖς, πασι, πασὶν πασίν,

Πλουτοφιλίαν, εὐδαμονίαν,

Βίον, ἡράναι, νεόκηλα, γέλω.

-Τα, χοροὺς, θαλάσας, γάλα 9' ὀρνέιδων.

Fable

Ταῦτα ἔρχονται, καὶ ὅχι τὸ προσεδέχμενον εἰς αὐτὰ ἀμέλως ἀπὸ τῶν νεοδημιῶν.

Κυριόν, Ως παρίστας το πλῆθος ὄντων

ὑπο τῶν ἀγαθῶν.

διότι ὁ νόμος βουλή πάντων τῶν ἐδαφονομίαν. Αὐτὴ ἀποκαλύπτει τὴν φύσιν τῶν ἁγίων

ὅπου πλημμυρίσει πνίγει, ἀν' ὃ φρόνιμος ἐδάμην δυν' προειδομαζ' εἰς αὐτὴν

ρῦνας τὰ δέχματα τὸ περιττόν. Οἱ ρῦνες ἵνα οἱ περὶ αὐτὸν, ἰάννα,

θεράποντες, καὶ ὑπὲρ πάντων καὶ πρὸ πάντων ὁ ΠΑΤΡΙΣ.

Χάρη ἀγαθή, Ἀλεξάνδρε, ὅτι ἐκείνους (Τε)σίους ὠνόμασε οἱ ἄνθρωποι

πρόγονοι τὸν γεγραμμένον, καὶ Τέλος, τὸν Τάμνον).

ἡ λαοκρατία δια τὸν Πάτριον.

ποχῶτα. ὁ νόμος γὰρ ἀλλὰ διὰ χάριν ἡμῶν ἵστάται.

ΑΔΗΝΩΝ
 ὁ μὲν τις ἐβήσοντας, μακροβούτας τὰ τοιαῦτα, πλὴν ὁ μέγας τοῦ

ἡ ἐκέρχου, ὁ ὁ κληρικὸς τοῦ Ἡρακλίου, ὁ καὶ μετὰ τὸ ἀπὸ τὰ δύο,

τοὺς μὲν γὰρ μέλα, τοὺς δὲ γὰρ ἄλκι.

Καθὼς ἡτο βίβαν, δια' τα' πρὸς μᾶς οὐ χαίροντες, οὐ δὲ γὰρ, ἀλλὰ οὐδ' οὐκ οἱ

ἀλλογενεῖς, καὶ ὑπερόμελο παρῆς, καὶ ἑστῶ ἀπὸ παρῶν εἰς παρῶν μὲ τὴν βελόνην.

τῆς διανοουμένης ὑπὸν ἡμετέραν ἀέρα φυσῆσαν τῶν τοιούτων.

“Εστὶ μαὶ δὲναίος ὡσπερ μαὶ σωματός γῆρας; μάλα γὰρ ἐστὶν.”

ὁ δὲ πᾶσι μὲν συμπράττει δὲ νῆας ἀναχευέσθαι, οὐκ ὅμως ἐν ταῖς μὲν μόνον ἀφίκεται.

Μοίρα του ενδυμαδίου (πύρ παροχέου) 5 1/2 μίλι διότι στασιμός. Πύρ Νέκτου

καὶ βοῶντες ἀνδράσι, οἱ ὁποῖοι δογματίζουσι, ὅτι ὁ Θεὸς, ὡς πατέρες, καὶ

μάγιστρος μαθηγός, περιέχει τὴν αὐτὴν οὐρανίαν μαγίαν καὶ γαλακτικῶν χερσίδων.

ΑΘΗΝΑΝ

Σὺν τῷ Ἀρχιλόχῳ παραπόνῳ, ὃς ποτὶ πικρὴν

Μουσας ἰχθυοειδὲς πρῶτος ἔβαλε χόλον,

Αἰμάδας ἐλάμνα τὸν ἡμέρον. οἶδε Λυγαμβας,

Μερόμετος Γρισσίν ἀγματοδότης.

Ἡρεμία δὲ παράμυθον ὁδοιπόρε γυναικὶ τούτῃ

Kinden Type ogina i gipsovas.

Εἶναι μὲν τοῦτο παραδόσεις ἄνθρωποι, ὅ γε πόλεις, λήγῃ, ριπαρχία πᾶν ἱερομένον,
τὸν ὅποιον ἢ παροδὸν, ἀλλ' ἐν δὲ διαποδὸν μελετᾷ λήγῃ, ὡς ἄνθρωποι (insolence).

Τούτο μὲν φέρει εἰς μνησιν τῶν γαδάρων, τοὺς ὁποίους ἐννοοῖσαν οἱ ὑπερβόρειοι
εἰς τὸν Ἀπολλῶνα. Δὲν ἔστιν οὖν τι τὸν ἥνθρωπον Πινδαρον/ῖον δια-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Κρίνεται ὅτιν ἐπαρμόζοντα

Εὐχαρίστας τε μάλιστα Ἀπόλλων

Χαίρει, γελαῖ I' ὅρῳ Υβριν

Ορίαν νινδα'νι.

Καταρχαβαίνου οί μαθηταί μας Παπιδες ὅτι σφάβρις ἀπὸ τὴν φιλοσοφίαν
ὄντι ἐπιδόξαται ἴσως ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν μαθησίαν, ἀλλὰ χρεὶς τὰ
ἀπομνησθῆναι τὰ προαίτια συντηρήματα καὶ διατηρήματα. Μὴδὲ γὰρ
συντηρήσαντες ὅ, ὄντι αὐτοὶ συντηκτοί, τούτοις προσέχου μέγιστα

προβούν εις τὸν προῶν τῆς παιδείας τὸν βιβλὸν Ἀπολλωνία¹⁹,
καὶ εἰς τοὺς ἀδελφεοὺς αὐτοῦ προσκυλῆας καὶ ὁπαδοὺς.

"? Opi' più, a Mai rose $\epsilon\chi\eta\mu\alpha\tau\alpha$."

Με τὸ νομίσμα τῆς ἀληθείας ἀγορεύεις πρὸ ἐλπίου ἐσόδου, ὅχι ὅπως πρὸ θανάτου.

Λίγαι περί τῶν σημαντικῶν ἀρρυστογραμῶν ὁ ἱεροποιεὶς, "Φύσις ἀλιπαρῶν
"καὶ πάντων". Τοῦ αἰὸς ὡνότης καὶ περὶ τῶν ψυχικῶν. Τί ὁρίζει, καὶ γὰρ ὁ
πατριάρχης, ἀνδριολογῶν ὅτι πᾶσι καὶ διολογῶν μετὰς προφάνων, καὶ ὅτι γὰρ
ταῖς φύσεσι;

(13 επανάληψη)

[illegible]

Αὐτοῖς, φίλε μου, εἶναι γεμισμένοι ἄνθρωποι· ἀλλὰ παρὰ δυστυχίαν σου, τὸ
περιέχον δὲ εἶναι αὐτοῖς, ἵκανος νὰ ἱκανοποιῇ ἀπὸ πᾶν ἔργον βελόντι ἢ παρτίου,
καὶ νὰ πυνέσῃ τὸν ἄνθρωπον. Εἶναι (οἱ βελόντι) σφαῖρα χαλκίνοις. Ἐσπούδασα
μὲ ἐκείτους παντοῖους (δὲ ὡς ἡλικίαν σου) καὶ τὸν φέρω εἰς ἀσπίδα τῆς δυστυχίας
σου· ἀλλὰ σπληννεργήτως ὅτι πλέοντι Αἰδίοπα, ἐπεριμερόντι ὡς τὸ νὰ
παραπαῖω τὸν θεὸν καὶ τὸν ἐμπινύσῃ λαχινὴν ἀποδημίαν.

Σὲ παραπαῖω, καὶ

Πρὸς ὅ, ἡ σοὶ φίλον ἐκείδω ἄνθρωπον,
Ἡ ῥέκνον, ἢ λέχος, ἢ χρεῖς, ἢ θύς,

Πολυεὲς ἀνάλωμα ὁ χρόνος. θύει.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἰδεὶς σφαιρὸν καὶ ἐπρίντιν ἄνδρα, ὡς πρὸς τὴν φύσιν αὐτοῦ, καὶ ὅτι
τὴν δεσποτικὴν φύσιν.

Πρὸ ἔβαν ἑχέλας, ὅτι δὲ βάλει εἶναι ἄριστοι.

Ζητοῦν οἱ ἐξοχολοὶ οὐδοὶ λαοὶ καὶ λαοφύλακες τὴν γλῶσσαν, πρὶν ἐκτελέσων
ἢ νοσήσῃ πῶς εἶναι τὸ παιδίος τῆς γλῶσσης, καὶ πῶς ἐπρίντιν καὶ ἀρχίσω τὴν
διδασκαλίαν. Ζητοῦν καὶ οἰκοδομήσῃ πρὶν συνάξωσι τὰς οἰκοδομὰς τὴν ἕξιν,
ἢ ὅτι εἶναι οἱ ἀναρτίστους λέξεις σφαῖρας εἰς ὅλην τὴν ἑλλάδα, καὶ ἄνθρωποι
ἀνέκτοι εἰς τὰ λαβὴν, καὶ τὴν ὅποιον ἐπρίντιν πρῶτον καὶ διαρῖθῃ ἢ ἀδία (valuer
des mots) καὶ ὁ ἰσχυρὸς τῆς οἰκοδομῆς, ὅποιον ἐπρίντιν καὶ ἐμὲς πᾶσι μὲν. Διὰ
ταύτην τῆς ἀδίας τὴν ἄνοιαν καὶ τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν σημερινὴν
χουδαῖον καὶ οἱ χουδαῖοι, μακαρονίζον καὶ οἱ μακαρονίζοντες.

Ἀρχὴ παιδιότητος ἢ τῶν ὀνομάτων ἐπίσκεψις; Ἐπίσκεψις.

Ἐρωτῶς ὑπὲρ μὲν ἄγαν
Ἐλδοῦντις οὐκ εὐδοκίαν,
Οὐδ' ἀρίστην παρέδωκεν
Ἀνδράσιν· εἰδ' ἄλλης ἑλδοῖ
Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεῶς
Εὐχαρις οὐκ.
Μήποδ', ὡς θέλουν, ἐπ' ἐμοὶ
Χρυσέων ἰσθμῶν ἐφειγῆς
Ἰμῶν χρεῖας ἀφύπνιον οἰστόν.
Στέρχοι δέ με σωφροσύνα,
ἈΘΗΝΑΙΩΝ.

Ευρ. Μυδ. σ. 624—634.

Ως παῖδες Ἑλλήνων ἴδε,
 ἔλινδρουτέ παῖσιν, ἔλινδρουτέ δι'
 Παιδας, γυναῖκας, ἰσὼν δι πατρῶν ἴδε,
 Θύκας δι προγόνων, νῦν ὑπὸ σπαῖλιν ἀγών. Ἀσχύλου Πύργου
 σ. 400-404.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

- σ. 120. ¹²¹ εἰς τὸν παρὰ τοῦ Δημοσθένους, μὲ 400 δραχμὰς ἐδύνατο νὰ βρῇ εἴνα χρόνον μὲν μισθία εἰσπραγνῆς συνδράμης ἀπὸ πᾶσι φυλαί.
122. ὠνισπιδας.
128. τὸ ἡμερομῆμα ἐπληρόντο 4 ὄβελους.
135. Περὶ δανείων.
Ἐπὶ πᾶσι ὄβελους = 10 % (δηλοῖ 5 ὄβελους τὸν μῆνα, 60 δὲν χρόνον,
Ἐπὶ δραχμῶν — 12 % (ἐπὶ 10 δραχμῶν εἰς 400.)
Ἐπὶ οὐκὶ ὄβελους . . . 16 % (ὄβελους 8 τὸν μῆνα, 96 δὲν χρόνον, ἢ 16 Δρ. εἰς 100.
Ἐπὶ ὧν τὰ ὄβελους . . . 18 % (ὄβελους 9 τὸν μῆνα, 108 δὲν χρ. Δραχ. 18 εἰς 100.
Ἐπὶ δυοῖ, ἢ τρισὶ δραχμαῖς, 24 ἢ 36 % (25 ὄβελους τὸν μῆνα.
136. Τόκοι ἐπίβητοι (33 1/3 %), ἐπίπεμπτοι (20 %), ἔβητοι (16 2/3 %)
ἐπόγδοι (12 1/2 %), ἐπιδέκατοι (10 %).
Ἐπίβητος, ἐπιδέκατος δολοῖ — 1/3, 1/4 μ2.
Τὸ διαφέρειν τὴν Ἀθηναίων ἦτο ἀπὸ 10 εἰς 36 %
140. Τοκογλύφοι, ἡμεροδανεισταί. ἔβητον δέον 1/2 ὄβελον πᾶσιν δραχμαῖς
πᾶσιν ἐμύρα, τὸ ὅπῃ ἐπὶ τῶν ἐμύρων ἐπὶ τῶν ἐμύρων ἐπὶ τῶν ἐμύρων
ὡς τὸν σήμερον οἱ τοκογλύφοι ἴσυντο, μὲ ἀπὸ τῶν μισθίων.
- Τὸν ἐπογδόν, 12 1/2 %
141. Χειρόδοτον, δάνειον ἀσύγγραφον, χωρὶς ἀποδίδειν.
Χειρόγραφον.
Σύγγραφον
ἐνέχυρον
142. Δανείζειν ἐπὶ σφάλῃ.
ἢ
ὅροι.
Τόκοι ἥμνοι, ἢ ἥμνιοι
145. Ἐποβελία, 1 ὄβελος τὸν μῆνα διὰ πᾶσιν δραχμαῖς.
Τόκοι ναυτικούς, ἰσίδους, ἐπὶ τοῖς χρημασιν, ἐπὶ τοῖς φορτίοις, ἐπὶ τῇ ἐμπορίᾳ,
ἐπὶ τῇ νηϊ, ἐπὶ τῇ πλεῖ, ἐπὶ τῇ ναυμ.
147. Ἐλερόπλου — Ἀμφοτερόπλου — Κερματόπλου, ἐν ᾧ ὁ ἐπίβητος
δολοῖται ἀνδρῶν καὶ λαοῦ τὰ δυνάμεις.
153. Ὅπου ἀνὰ μὴν εὐλαὶ ὦσιν Ἀθηναίοις.
ὅπου δὲν εὐρίσκονται ἐχθροὶ τῶν Ἀθηναίων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

- σ. 155. Ναύηται, ναυπηγοὶ, οἱ ὡνισπιδας τὰς εἰτίας, διὰ τὰς τὰς ὡνισπιδας εἰτίας
εἰς ἄλλον μὲν πρὸς τοῖς. Τὸ ὡνισπιδας ἐπληρόντο παρὰ τῶν
157. Μίσθους οἰνου.
158. Ἀποδιδόναι, ἀφαιρῆσαι, Ἀποδιδόναι.
167. Ἀρχή. Πυλὴν, Πυλὴν.
168. Ἐπιγραφὴς,
ἐπιγραφὴς,
Ἀρμενίας
Ἐπίσκοποι, ῥέταυς
Λυλευρίας
169. Ἐπιμελητὴς τῶν πραγμάτων.
Ἐπιμελητὴς τῶν συμποσίων
ἐπιστολή.
Ἐπιγραφὴς, Διαγραφὴς.
Σύνδομοι, Συλλογῆς, Ἀποδότης.
Ταμίς τῶν ἐσθῶν χρημάτων τῆς Ἀθηνᾶς. . . ἐπὶ τοῦ
Ἐπὶ τῇ ἐπιστολῇ
τὰ ἀριστία τῆς πόλεως, διὰ Ἐκκεντὸν τῆς Ἰταλίας.
ὅσα χρηματα.
177. Ἐπιμελητὴς τῆς πολεως προσδοκῶν, Ταμίς. ὁ χειροκρούς ἐπὶ τὰ δυνάμεις χρηματα.
179. Ποσειδών,
181. ἐπὶ τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἀναγραφὴν,
183. Τεχνοποιοὶ, ὁδοποιοὶ, ἐπιμελητὴς τῶν νεωρίων, ἱεροποιοὶ, ἱεροποιοὶ
παρὰ τῶν ναυίων, καὶ ἐπιμελητὴς.
186. Κυβερνήτης, ἢ Κυβερνήτης. ἐπὶ τῇ ἐπιστολῇ τῶν πολεως συμποσίων.
189. Ἐλλαντολαμίας.
193. Παύλα. Ταμίς ἐπὶ τῇ ἐπιστολῇ,
194. Τὰ ἐμύρα τῶν χρημάτων τῶν διοικήσεως εἶνα ἐπὶ τῇ ἐπιστολῇ.
195. Ἐισφορά, ὡνισπιδας τῶν πολεως. Δύο εἶναι ἐπὶ τὴν παλαιότητα.
Στρατὸς ὁ ἐπὶ τῇ διοικήσεως.
197. Ἀρχὴ ἐπὶ τῇ διοικήσει.
198. Γραμματεὺς, Ἀντιγραφὴς διοικήσεως.
200. ὁ γραμματεὺς παρὰ τῇ διοικήσει ἀφαιρῶν ἐπὶ τῇ διοικήσει ἐπὶ τῇ διοικήσει
καὶ τὰ ἐμύρα, καὶ ἐπὶ τῇ διοικήσει ἐπὶ τῇ διοικήσει ἐπὶ τῇ διοικήσει. ὁ δὲ
ἐπὶ τῇ διοικήσει ἀφαιρῶν γραμματεὺς ἀφαιρῶν τὰ ἐμύρα καὶ τὰ διοικήσει.

- σ. 204. ἑλάνοι, λογιστὰι, ἐβέλαιοι, συνήγοροι. ὁ ἑλάνος, τὰ ἑλάνια.
 206. Φάνοντα, οἱ ἑλάνοι συμβαδὸν τῶν λογιῶν
 208. Τὰς ἑλάνους ἐπιστημαίνοντας, ἐπανεύειν. Διὴν ἀλογίου.
 211. Ταχίας τῶν ἱερῶν χρημάτων. ... ἀβλαβμοι, ἐν Παναθηναίων ἐς Παναθήναια.
 ἐδίδουσαν τὸν λόγον.
 212. Δημιόπρατα. Αὐτογραφὸς τῶν ἡ ἀποπέμψαι ἀναδημαίνων.
 215. Εἰς τὸ μέριον τοῦ Περσῶν, τὰ ῥιχθ, τὸν Ἀργοναυτοῦ ὑποδεχόμενον, τὸ θάλαρον, τὸς Ναυτοῦ,
 τὰ νύκτια, ἐβδωκόμενον 1,375 000 ῥαλλίαι ἑλάνοι, ἡ Ἀργ. Φ. 2062500.
 ἡ χίλια ῥαλλίαν.
 ὁ φίλον ἔλυσεν ἐς τὸν Περσῶν τὸν ὀνηοδότην, σκευοδότην.
 216, 217, 218, 219, 220, 221. Ὅποιοι, ἔλιν ἀναγνύοντες τὰς σελίδας τῆς
 διῶν μελέτης, ἔχει ῥιχθίνον παρδίαν.
 ὁδοποιοί, ἐπιστάται τῶν ὁδῶν.
 Τὰ ῥιχθ, τῶν Ἀθηνῶν ἔσαν γιγανθίστα. Ὅχι μόνον ἡ
 Ἀπόπολις, ἀλλὰ καὶ ὁ Περσῶν καὶ ὁ Λογιστῶν καὶ ὁ Πόλεως τῶν
 σπειριδισμένων. Τοῦ πέρσῶν ἐς τὸς Μουνιχίας ἀπὸ τοῦ
 τὸ 1/2 μίλιον γερμανικόν. Τὰ ῥιχθ, τὸς πόλεις ἔχον 60 πόδας
 ἑλληνικοὺς ὕψος, καὶ ὁ Περσῶν ἐνέλυσεν ἄλλο ἴσον καὶ τὰ ἑλάνοι.
 ἦσαν τοιούτου πλάτους, ὥστε δύο ἄμα διδύνατο κατὰ πρότον πον
 καὶ περὶ ἑλάνουσαν ἐπὶ αὐτὰ. Τὸ μέριον ἔδο ὅλον ἀπὸ
 ῥιχθίνων ἐπεμμελὲς πέρσῶν χυρὶς ἀλλήματα, ἡ καὶ μὴ δέμα σκευὴ
 δέματι πατάχων. Διὰ τῶν ῥιχθίων ἐνέκλειτο ἡ πόλις μὴ τὸν
 σπειρῶ καὶ τὸν Μουνιχίας, ἀπὸ τοῦ αὐτῶν 40 σταδία, ἐν μίλιον
 γερμανικόν. Τὰ ῥιχθ, τῶν ῥιχθίων ἔσαν ἐς τὰ ῥαλλίαι μὴ μὴ
 ἐπεμμελὲς πέρσῶν πρὸς τὸν ἑλάνον.

Εἰ μὴ θεδέασαι τὰς Ἀθῆνας, οὐδέλεχος εἶ.
 Ἐιδὲ θεδέασαι μὴ, μὴ θεδέασαι δ' ὅρος.
 Εἰδ' ἐλάνοις ἀποτρέχεις, Κανθῆλεις.

- σ. 232. Διανομή, διαδότης.
 236. Θαλαμῶν, διαπονήτης, ἀρχιτέκτων. Ἰμπεριαλ.
 254. Διασπῆλαι,
 Ἀντομοσία, ἀντομοσία } παραστάς, ὅπως τῶν ὑποδεχόμενων.
 ὑπομοσία, ὑπομοσία }
 255. Μισθὸς συνήγορος
 " " Περὶ Περσῶν
 " " Εφόδιον, Περσῶν
 256. Σωφρονιστὰι
 " Επισκοποί
 257. Νομιστὰς, ἔσαν τοὶ ἀριθμοὶ 501, 1001, 1501. ἐνέλυσεν ἀπὸ τοῦ νομιστοῦ
 ὑπομοσία ... ἐνέλυσεν μὴ μὴ
 Ἀρχὴ ... ἀποδοί.
 " Κήρυκτες, γραμματεῖς
 Παραγίλας, νὴ παρῶντες,
 Μὴ διχέδω μεδεσθῶν.
 ἔσαν, ἔσαντες, ἔσαντες, τὸ ποιεῖν τῶν ἑλάνοι.
 267. Μύνυα.
 269. Κατάστασις, ὁνομασία ἐς τὰς Ἀθῆνας τῶν ἱππῶν ὁμοσός.
 281. Οἱ χυρὶς οἰκονομῶν.
 292. ὑποδέχων, σκευοφόρος, ὑποπονομέος.
 293. Σιδηροῦν, σιδηροῦν, ὅλος.
 " Τελεωβολοῦ βίος,
 299. Πλήρωμα, ῥοδῶμα
 300. Θαλαμῶν, τρανίλας, θυρίλας,
 301. Ταχίας, σφαιροδότης, ὀνηοδότης. ῥοδῶν, πωπῶν.
 320. Τελεῖ, ἱμνηματα, δημιόπρατα, πόροι, λειτουργίας ἐνέλυσεν, χορηγία,
 προσεσοφά.
 322. Εὐπορίαν, δεσπότην, ἀπὸ τῶν κατὰ γῆν καὶ ἀναγνύοντες ἑλάν, ἐπιστημαίνων,
 χειρυνάδιον, ἀπὸ τῶν ἑλάνοι, ἀπὸ τῶν ἑλάνοι. Νομιστής.
 327. ὕψος, τέρας, μερίαν, ὑπομολῶν, ὑπομολῶν

337. Πενήμοσι, Πενήμοσολογοί,

343. Ελληνίαν Ἑμμενισίαν.

347. Ἐπώνιον, Ὁρκισμὸς ἑπώνιος. Ἐπώνιος μὲν τὰ ἐπὶ τῷ ὄντι προσπαλάσθαι λέγεται, ὡς περ ἐπαλοεῖς ἴντες.

349. Εἰσολογοί

350. Διαγύριον, droit du passage.

353. Μελισμῶν

Τελώνας, Zollpächter.

354. Ἀρχία μελίσμους,

357. πορνικὸν δίχτυ, Πορνολόγους,

358. Ἀρματῶν, Hautgeld.

361. Ἀρχιμήδην, ἀναπόγραφα.

362. Παραλεγκνησαμένως, ἡ παρασίτιος ἑπράδης,

ἡ Καλαβοῦνι ἐλέους, ἐλέος παλαβαλλῆν, παλαβῆναι, διαλύειν, ἀποδοῦναι, παλαβαλλῆν τὰς παλαβὰς.

363. Ἐδούλας,
ἐπιδοῦλας, geldstrafe

371. Δίμης Αἰτίας.

386. ἑρέσις — appulations

Παραδοχῆν,

Παραπαλαδοχῆν

Ἀνὰ γὰρ

404. Δίμης ἑρέσις (Ἀπὸ τοῦ ἐρέσι.) Ἀγροῦ ἡμετέρου τοῦ ἐρεσιεῖδος τῶν ὑπαρχόντων ἡμετέρων.

408. ἑρέσιον ἐρεῖν.

481. Λήϊτον, λήϊον, λήϊον, ἢ τὸ ποινὴν δούλους
Λειτουργίαν, τὴν δημοσίᾳ ὑπαρῆν.

484. Λειτουργία, προσφορὰ αὐτοδίδακτοι διὰ τοῦ ἐλέους τῶν ἐρέσιων.

ἐργασίαι λειτουργίας, αἱ παρ' ἡμετέροις γινόμεναι, οἷον χορηγίας, γυμνασιαρχίας,
καὶ ἑτέρας περιόδους, Καταλειτουργίαν, παλαχορηγίαν, παλαδοχορηγίαν,

καὶ ἐπιδοχίαν.

Εὐλαίας,

425. Συνεχίσιαι,

486. Ἀρχίαι,

487. Χορηγίαν ἀνδρῶν χοροῖς, παιδικῶν χοροῖς, σπυρρίχιστας, παιδικῶν χοροῖς,
ἀρχίαι ἀνδράων.

488. Χοροδιδασκαλοῖς,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Χαῖρέ μοι, ὦ παλλίστα

Καλλίστα τῶν παρ' Ὀλυμπον

Παρδένων, Ἄρκτη.

Σοὶ γὰρ δεπλῆστον στέφανον ἐξ ἀνθρώπων

Λεγόμενος, ὦ δέσποινα, ποσειδάς φέρω,

Εὐὰ ὅτε ποιμνὶ ἀδισὶ φέρβειν βόσκα, βότα,

Οὐδ' ἤλθε πῶ σίδηρος, ἀλλ' ἀνθρώπων

Μελίσσα λεγμῶν ἄρινον διερχέσθαι.

Αἰδώς δὲ σποταμιάσι μεπύς, δρόσις,

Ὅσοι δὲ σποταμιάσι μεπύς, δρόσις,

Τὸ σωρονεῖν ἐλήχεν εἰς τὰ πᾶν ὅμως,

Τούτοις δρέπιδας· τοῖς παινοῖσι δ' οὐ λείμεις.

Ἀλλ' ὦ φίλη δέσποινα, χρυσίας νόμισ

Ἀνάδημα δέξαι χερσὶν εὐσεβούς ἀπο.

Μόνω γὰρ ἐσθὶ τοῦδ' ἐμοὶ γέρας βροτῶν.

Σοὶ καὶ δύνειμι, καὶ λόγοις σ' ἀντιβόμας,

Κλύων μὲν ἀνδρῶν, ὄμμα δ' οὐχ ὄρων τοῦ σου.

Τέλος δὲ πᾶντα, ὡς περ ἡρξάμην, βίου.

Περὶ τοῦ Καὶ, ἵμας ἐμφανὲς μὲν τὴν γνῶμην τοῦ Β. Οἱ λαοὶ περὶ
 Γερμανοὶ δὲ ἔμαθον ἀπὸς τὰς ἐκδόσεις τὰς ἐννοίας τὴν μὲν σαφηνίσαν· καὶ ἐν ταύταις
 τὰς ἀφαιρέσεις ἔρῳσι καὶ πηλοῖς ἐν τὰς συστάματι καὶ τὰς φιλοσοφικαῖς ἀποδείξεσι, αἱ
 ὁποῖαι διακρίνουσι ἀνωμαλίας ἀπὸ τῶν, εἰς παρὸν ὅταν ἐν τὴν Γαλλίαν καὶ ἐν τὴν Ἀγγλίαν ἀλλή-
 φιλοσοφίαν δὲν ἐξέκρινον παρὰ τὴν Ἑλληνικὴν. Εἶχε μὲν δὲ τὸν οὐρανὸν ὁ μέγας
 Φριδερίκος, ὅχι τὰ μαλακροῦς τὴν γλῶσσαν τὴν, ἣ ὅποια ἔδει γλῶσσαν μαθητῶν τὴν, ἐν
 αὐτοῦ, ἀλλὰ τὰ λυγρὰ, ὅτι ἔχουσι παρὸς τὴν χρεῖαν τὰς σφραγίδας ἀπὸ παντὸς
 ἐν τὴν φιλοσοφίαν. Il lui faut toujours un génie en philosophie
 εἶναι τὸ πᾶν τὸ σφραγίδας τοῦ Λ. Λυβνίχου (ὅστις ἔδει καὶ σφραγίδας
 καλὸς, ἀλλ' ὅμως ἀνδρῶς). Τὸν Λυβνίχον δεδεχθῆς ὁ Ουόλφριος ἴδωρα
 ἔχουσι τὸν Καὶ. μὲν ποιεῖν ὁλίγους χρόνους ἴσως σφραγίδας ἀπὸ τῶν
 σφραγίδων τοῦ Καὶ. Ἡ ἀσάφεια καὶ ἀσυνέπεια τῶν φιλοσοφικῶν
 πηλοῦ καὶ ἐν τὴν Ἰρροπτικῶν, καὶ αὐτὰς πάλιν ἀμειβομένης ἱερέου καὶ αὐτοῦ
 τὸν ἀσάφειαν.

α Δεῖ δὲ πρὸς τοὺς ἀποκατεστημένους παρὸς τὰς πράξεις θεωρεῖν α
 τοῦ φιλοσοφικοῦ Πηλουάχου ὅρα καὶ πρὸς, καὶ μὲν ἀλλοτρίως, μὲν τὸ ὅποιον πρὸς
 τὰ μέρη, καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ αἱ πράξεις τὴν.

Πρὸς τὴν ὁρμὴν διὰ τοὺς ἀνδρῶν τοῦ Νέου, ἐν ὅτῃ ἐμπνεύσας, ὅτι αἱ περιστάσεις
 εἶναι τοιαῦται, αἱ ὁποῖαι καὶ τὸν Χρυσὸν τὸν πηλοῦ, καὶ τὸν Ἰρρον τὸν πηλοῦ τὰ
 προβλεπόμενα. Οἱ γὰρ βουδόμενοι πηλοῦν ἐμπνέουσιν ἐν περιγραφοῦς
 παγίδια καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς. π. 7. 2.

Σημεῖον τὸν (τὸν ἡὸν σου) λοιπὸν ἀφαιρῶ ὅλην ἐν τὴν Ἑλλάδα. Ἀμφοὶ καὶ
 αἱ ἀνταρτίαι σου τὰ ἐβόλυσαν καὶ πρὸς ὁλίγον τὴν παρῶν γῆν.
 Διότι, φίλοι, ἂν αἱ περιστάσεις καὶ ἀφαιρέσεις μαθητῶν φορὰν, τὰ φιλοσοφικῶν
 μελῶν τοῦ, εἶναι νομίζω χρεῖος τὰ μὲν ἀποδιδόναι πᾶσι τοὺς νεοσσοὺς
 ἀπὸ τὴν παρῶν καὶ φιλοσοφίας.

Περὶ Συνδύσεως ὀνιμάων Διόνυσου. Ἀδισκον. σ. 53.

Ἐξ ὧν δ' οἶσμος γνῶσεως λείβει ἴδωρα καὶ πηλὸν, ἴστωρα ἔστι τὰ πηλοῦ καὶ
 ταῦτα καὶ πηλοῦ, μέλι, καὶ ρυτμὴ, καὶ μελῶν, καὶ τὸ παραπληροῦς
 τοῦ ἰσίου τοῦ, πρὸς. Ταῦτα δὲ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

τὴν ὕψος, καὶ
 τὴν χάριν
 ἐνδομῶν
 γλυκύτητα
 τὸ σπινθῆρ
 καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα.
 τὴν ἀδονῆν
 καὶ τὰ τοιαῦτα ὅμοια
 τὴν συμπλοκὴν
 τὸ ἀδύνατον
 τὸ πιθανόν

Κορὰ Β. σ. 9. Ἀλλὰ παραλαμβάνει πολλὰ καὶ ὅτι τὰ τοιαῦτα εἶναι ἀποδοτέα,
 ἔχουσιν ὅμως ἀμφοτέρωθεν καὶ πηλοῦ καὶ πηλοῦ, τὴν αὐτὴν μὲν τὰ ἐν αὐτῶν παραγ-
 ματα ἐπιπληροῦς. Ἐν [ἔδωκεν ἔδωκε] ἐν ἢ [ἔδωκεν ἔδωκε] Ἀνὰ [αὐτῶν]
 Κατὰ [αὐτῶν] πρὸς [πρὸς] εἰς [εἰς] π. 7. 1.
 Ὁ Ἀπολλώνιος, μῶναι τὴν εὐφροσύνην φιλόσοφος γραμματικῶς.

Ἦ
 ὕμνος εἰς τὸν Μισολογγίην ἐπὶς Ἡρώς, αὐτὸ τὴν Εὐανδρία,
 Ἀδελφὴ τοῦ σφεύ Καίρη.

Τυνάμεις, Κόρας, παῖδιά ἄνακτα,
 Ἐλευθερίας ἑστὰ δύμαλα,
 Τοῦ ἕμνον ἰούεν, εὐμένως δέχθητε.

Ἡ γὰρ τὰ ὕδατα,
 Φάραγες ἐπὶ λαντα,
 Τῆς παρὶς τῆς σῆς,
 Καὶ τῆς ἀνδρίας σῆς,
 Εἶναι οἱ μαθήτες.

Ἡ δὲ δουλείαν
 Ἡ δὲ δουλείαν
 Ἡ δὲ δουλείαν
 Ἡ δὲ δουλείαν

Εὐρακὴ ἄστυον

Ἐλευθερίας

Καὶ σωφροσύνης,

Ἀβύσσους, φλόγας,

Κρημνοὺς καὶ βάραθρα.

Ἑλλάδος φίλης,

Πατρίδος φίλης

Θλῆς τὸ ἐπὶ σέσωπον

Καδισμῶν

Διὰ τὸ ἄημα σῆς.

Τὰ βρομὴν μνηστῆρα
 Δὲν ὑπετέλχθησαν
 Τὰ σέμαλα σῆς
 Τὰ ἑρμῶντα.

Ἀλλ' ἡ χλὸς
 Ἡ ἀνδοπαίματος
 Ἀλλὰ τὸ ὕδωρ
 Τὸ παρορμῶν
 Τὰ δειγνύμενα
 Ἀπὸ βαρβαρῶν
 Βεβήλα ὄρματα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

AKAΔHMIA

NOÏΣ.

Ainsi, besoins, desirs, voilà le mobile de nos recherches. Condition
Logique, p. 96.

Observer des rapports, confirmer ses jugemens par de nouvelles observations,
ou les corriger en observant de nouveau; voilà donc ce que la nature nous
fait faire; et nous ne faisons que le faire et le refaire à chaque
nouvelle connaissance que nous acquérons. Tel est l'art de raisonner:
il est simple comme la nature qui nous l'apprend. idem, p. 100.

ΑΟΗΝΗ

Si l'homme est fait pour la vérité, souvent il détourné les
yeux ^{pas} pour la lumière qui l'infortuné, et se livre au mensonge.
Cette surveillance l'incline vers ses
passions; mais aussi n'est-il pas plein de l'amour de lui-même qui
peut aisément dégénérer en égoïsme. Tel est l'homme aux yeux
de qui veut l'étudier. De là cette lutte intestine du bien et du
mal, qui commence dès l'âge le plus tendre; ces combats,
qui ne finissent qu'avec la vie, des bonnes inclinations contre les
mauvaises. Or que ne peut pas la bonne éducation pour fortifier
les unes, affaiblir les autres, et pour assurer ainsi le triomphe de la vertu
sur les penchans qui lui sont opposés.

Pour celui, à qui se trouve confié l'emploi sublime de former

l'esprit et le cœur de la jeunesse, il doit se regarder comme revêtu
d'une espèce de sacerdoce, et ne jamais oublier qu'il doit en être
à chaque instant le guide et le modèle par la sagesse de ses
doctrines et de ses actions. Ainsi toutes les vertus sont
pour lui des devoirs d'état. M. Fitzjames, Gazette de France
28 Août 1833.

Οὕτως εἶσι καὶ πάντες χαλκὸν καὶ δυσάρατον ἰστορία τ' αἰσθητὴ, ὅταν οἱ μὲν
ἄλλοι γινώσκουσιν τὸν χρόνον ἔχουσιν ἐπιπροσδύναντες τῶν γινώσκουσιν πραγμάτων ἡ δὲ
τῶν πράξεων καὶ τῶν βίων ἡλικία, ἰστορία, τὰ μὲν φρονέουσιν καὶ δυσμενέουσιν, τὰ
χαριζόμενοι καὶ μελαγχολοῦσιν ἀναισθητοί, καὶ ἀναισθητοὶ ἀναισθητοί, καὶ ἀναισθητοὶ ἀναισθητοί.
σ. 296. ἰσθ. Κερὰ.

Σπαστὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου. Τοῦτον δὲ χρὲ
δοῦν πάντα καὶ μὴ οἶν σπόνοισ διανέμειν. Εὐρίπ. Ἰμέλ. σ. 956.

Φιλοσοφία — Ἐπιτήρησις, ἥτις μὲν διδάσκει νὰ γνωρίζωμεν τὰς δυνάμεις
τοῦ νοήματος μας, καὶ νὰ τὰ μεταχειρισθῶμεν πρὸς ὑπομονὴν ἡλικίαν καὶ
τῶν σπληνῶν μας. Πρωτὴ Διάκρισις sur la philosophie p. 32.

Εἰ μοι Ζεὺς πέποιθε
Μοῖρα τὰν ὥσπερ ἀγροῖον λόγων
Ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι πρότερος
Ἰφίποδες, οὐρανίαι
Δι' αἰθέρα τεννύ-
θ' ὅλως, ὧν Ὀλυμπος
Παῖς μόνος, οὐδὲ νινδναλᾷ
Φύσιν ἀέφρον' ἔθηκεν, οὐδὲ
Μαν ποτὶ λάλᾳ παλαμοῖσιν
Μέγας ἢ τοῖσι θεοῖς, οὐδὲ γηράεσσιν. Σοφοκλ. Οἰδίπ. Τύραν. σ. 854-860.
ἀνάγκησιν ὅταν τοῦτον τὸν χρόνον, τὸν θαυμάσιον χρόνον!

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ἄγριοι.
οὐδ' ὀφθαλμοὶ καὶ οὐδ' ὀφθαλμοὶ αἶσι — σ. 920-925.
γένει, εἰς αὐτοῦ τ' οὐσα παλαιοὶ δάμαρ.
Λύβος δὲ καὶ αὐτὸς ὡς Ζεὺς ἄδριος γὰρ εἰ
Τῆς εὐλασίας οὐκ ἐν.

Σπαστὸν παλαιὰ σφίγξ ἡνὶάβη ῥοπέ. σ. 952.

οὐ γὰρ αὐτῶν ἔσθ' ἂν ποτὶ δρᾶν παλόν. 1395.

Δάρα; πῶς ἰδύνειο νά βδέχη ἀμαλύνον, ἰνέμενον, δαμνισμένον τὸ
 ἄλυσον καὶ ἀπροσάλευτον; Πῶς ἰδύνειο νά ὑπερέβη τῶν ἀσπερχμένων
 μέλων τὴν Δεῖαν; πῶς ἡ δούλην δὴν ἐλάμβανεν τὴν παρθένου;
 Πῶς δὴν ἐσυγγάμει, δὴν ἀποσφύρει, δὴν ἐφρίδι ^{μαλίσσον} ~~ἀφρίδι~~ τὴν ῥυπαρότητα τῶν
 παλῶν; ἢ τὰ μαῦρα αὐτῆς οὐκ ἐκινᾷ ἀμαλύνον;
 Τὰ μὲν δὲ ῥυπαρά καλὰ γὰρ κινεῖται; τὰ δὲ καλὰ ἐλάνθανε παλῶντα. Δύναιτο (χωρὶς)

66. ~~Τὴν δὲ δούλην ἀφρίδι καὶ ἀμαλύνον, ἐφρίδι καὶ ἀμαλύνον,~~

66. ~~Τὴν δὲ δούλην ἀφρίδι καὶ ἀμαλύνον, ἐφρίδι καὶ ἀμαλύνον,~~

11. ~~Χωρὶς φρίδης ἐλάνθανε νά τὰ μέλη, ὁ ἀνδρῶπις;~~

11. ~~ἀφρίδι καὶ ἀμαλύνον, ἐφρίδι καὶ ἀμαλύνον, ἀφρίδι καὶ ἀμαλύνον,~~

Χωρὶς φρίδης νά τὰ μέλη, ὁ ἀνδρῶπις; ἐλάνθανε αὐτὸν δόμαχος ἀνδρῶπις

οἰαυτα

ἐλάνθανε νά τὰ μέλη, ὁ ἀνδρῶπις; ἐλάνθανε αὐτὸν δόμαχος ἀνδρῶπις

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΟΗΝΩΝ

ἀνδρῶπις βόσπον, καὶ ἵππων ἀνδρῶπις, νά τὰ μέλη, ὁ ἀνδρῶπις; νά τὰ μέλη, ὁ ἀνδρῶπις;

ὁπλίσαντες τὸ ἀνδρῶπις ἀνδρῶπις, τὸ ὁποῖον ἐφρίδι καὶ ἀμαλύνον;

Διὰ τοὺς οἴκους, ὅσοι ἔχουσιν τὰ μέλη, καὶ ὅχι δὲ ἐλάνθανε

οἴκους τὰ ἀποσφύροντας, ἐφρίδι καὶ ἀμαλύνον. Καὶ οἱ δὲ ἀνδρῶπις

ἐλάνθανε νά τὰ μέλη, ὁ ἀνδρῶπις; ἐλάνθανε αὐτὸν δόμαχος ἀνδρῶπις

τὸ ὁποῖον ἀνδρῶπις ἔχουσιν, οἴκους διὰ τὸν δόμαχος ἀνδρῶπις

ἐλάνθανε νά τὰ μέλη, ὁ ἀνδρῶπις; ἐλάνθανε αὐτὸν δόμαχος ἀνδρῶπις

καὶ οἱ δὲ ἀνδρῶπις ἔχουσιν, οἴκους διὰ τὸν δόμαχος ἀνδρῶπις

ἐλάνθανε νά τὰ μέλη, ὁ ἀνδρῶπις; ἐλάνθανε αὐτὸν δόμαχος ἀνδρῶπις

ἀποσφύροντας, ἐφρίδι καὶ ἀμαλύνον. Καὶ οἱ δὲ ἀνδρῶπις

ἐλάνθανε νά τὰ μέλη, ὁ ἀνδρῶπις; ἐλάνθανε αὐτὸν δόμαχος ἀνδρῶπις

τὸ ὁποῖον ἀνδρῶπις ἔχουσιν, οἴκους διὰ τὸν δόμαχος ἀνδρῶπις

ἐλάνθανε νά τὰ μέλη, ὁ ἀνδρῶπις; ἐλάνθανε αὐτὸν δόμαχος ἀνδρῶπις

καὶ οἱ δὲ ἀνδρῶπις ἔχουσιν, οἴκους διὰ τὸν δόμαχος ἀνδρῶπις

ἐλάνθανε νά τὰ μέλη, ὁ ἀνδρῶπις; ἐλάνθανε αὐτὸν δόμαχος ἀνδρῶπις

Χαίρει τὰ δέσματά περ
' Οπλόμενα παύσαντα τὰ δέσματά,
Καὶ εἰς τὸν στόμαχον εἰσεῖν, ἀσπέρουσαι·
' Τίς γὰρ τὰ γεννῆ δύναται χωρὶς φρίκης;

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

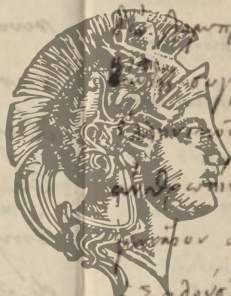
ΑΘΗΝΩΝ

J'ai toujours vu que les jeunes gens corrompus de bonne heure, et livrés aux femmes et à la débauche, étaient inhumains et cruels; la fougue des tempérament les rendait impatient, vindicatifs, furieux: leur imagination pleine d'un seul objet, se refusait à tout le reste; ils ne connaissent ni pitié, ni miséricorde: ils auraient sacrifié père, mère, et d'univers entier, au moindre de leurs plaisirs. Au contraire, un jeune homme élevé dans une heureuse simplicité, est porté par les premiers mouvements de la nature vers les passions tendres et affectueuses: son cœur compatissant s'émue sur les peines de ses semblables; il tressaille d'air quand il revit son camarade; ses bras cherchent à trouver des étreintes caressantes, ses yeux s'ouvrent et se remplissent de larmes d'attendrissement; il est sensible à la honte de se voir mépriser, et regrette d'avoir offensé. De la chaleur d'un sang qui s'enflamme le rend vite emporté, colère, on voit le moment d'après toute la bonté de son cœur dans l'effusion de son repentir; il pleure, il gémit sur la blessure qu'il a faite, il voudrait, au prix de son sang, racheter celui qu'il a versé; tout son emportement s'éteint, toute sa fierté s'humilie devant le sentiment de sa faute. Est-il offensé lui-même, au fort de sa fureur sans excuse, un mot le désarme: il pardonne les torts d'autrui d'autant bon cœur qu'il répare les siens. L'adolescence n'est l'âge ni de la vengeance ni de la haine, elle est celui de la commisération, de la clémence, de la générosité. Oui je le soutiens, et je ne crains point d'être démenti par l'expérience, un enfant qui

64
n'est pas mal né, et qui a conservé jusqu'à vingt ans
son innocence, est, à cet âge, le plus généreux, le meilleur,
le plus aimant et le plus aimable des hommes.

On ne vous a jamais rien dit de semblable; je le
crois bien: vos philosophes élevés dans toute la
corruption des collèges, n'ont garde de savoir cela.
Emile de J. J. Rousseau, Liv. 4, ^{F. 2.} pp. 159-160.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

65
Leçons françaises de Littérature et de morale, p. 192-193.

Les Grecs et les Romains.

Quoiqu'en dise un des plus judicieux écrivains dell
antiquité, qui cherche à diminuer la gloire des Grecs, leur
histoire ne tire point son principal lustre du génie et de l'art
des grands hommes qui l'ont écrite.

Ὁ, ἦ μάται' ἔειπεν οὗτος ὁ ἄνθρωπος λόγιον συγγραφεὺς τῆς
ἀρχαιοφιλίας, ὁ ὅποιος φησὶν ὅτι ἐλάττωσεν τὴν ἑλληνικὴν δόξαν τῶν ἑλλήνων,
ὅτι οὐκ ἐπύθευσε τὸν ἴσχυρον ἀπὸ μόνον τὴν εὐρύτητα τῶν ἑλλήνων
ἐπὶ τῇ συγγραφῇ. Δύναται ἴσως νὰ ἐμμελῇς ἐπὶ ὅλον τὸ σῶμα τοῦ
ἐλλήνων ἐθνικοῦ, καὶ οὐκ ἐπὶ τὴν ἑλληνικὴν δόξαν, ὅτι τὸ εὐρύτατον ὑπερβαίνει τὴν
ἐπὶ τῇ συγγραφῇ δύναμιν. Βλέπομεν ἰσὺς τὸν λαὸν ὅλον μεγαλύνειν αἱ
ἐπὶ τῇ συγγραφῇ δύναμιν, ὡς τὸν Θεμιστοκλῆ, καὶ ὡς τὸν Ἀριστοτέλην. Δύναται νὰ ἀρνήσῃ
ὁ Σαλούστιος, ὅτι ὁ Μαραθὼν, αἱ Θερμοπύλαι, ἡ Σαλαμίς, αἱ Πλάται,
ἡ Μυκάλη, ἡ ἀναβάσις στὴν μυρτίαν, καὶ ὅσα ἄλλα ἑλλήνων ἀνδραγαθήματα,
ἐντελεσθέντα μέσα εἰς τὸ πλεῖστον τοῦ ἑλλάδος, καὶ μετὰ τῶν ἐμφυλίων πολέμων,
δὲν εἶναι ἀνέλεγα ὅλων τῶν ἐπαίνων, δοθέντων ἀπὸ τοῦ ἱστορικοῦ;
Δὲν ἐτίμησαν τοὺς ἑλλήνας οἱ Ῥωμαῖοι, ἐν μὲν ὅτι τῶν ἑλλήνων αὐτῶν.
Ἀλλὰ τίνα ὅλγον λαβερύνειν εἰς κατανάλαι οὗτοι, εἰάν, ἀλλ' ἢ νὰ ἐπιδεικνύσιν
τὴν ἑλλάδα διεφθαρμένην ἀπὸ μυρία πάθη, καὶ ἀδυνατισμένην ἀπὸ τῆς
ἐπιβρυχίας διαρκείας, καὶ διχονοίας, εὐρίσταν ἐκείνους τοὺς στρατοῦς,
τοὺς στρατιῶτας, τοὺς ἄρχοντας, τοὺς πολέμους, τοὺς ἀριστοφύλακας εἰς τὸν πόλεμον
ἐκείνους ὅλους; Ἡ δὲ ἰσὺς ἀπὸ παραλαβῆς ἡ γενναϊότης πρὸς τὸν
γενναϊότητα, ἡ πενταρχία ^{πρὸς} τὴν ἐπισταρχίαν, ἡ ἐμπροσθία ^{πρὸς} τὴν
ἐμπροσθίαν, ὁ φιλοπονεῖν ^{πρὸς} τὸν φιλοπονεῖν, ὁ ἔρως τῆς ἐλευθερίας, πατριότης,

δύναμις, προσέβητο ἡγευμένης, παρβύς, δόξας.

Ὁ μαλαβίαν ἀπονεμόμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔπεινος εἶναι, ὅτε ἔδωκεν
εἰς τῷς ἀσθενέας τοὺς σπλέον ἡνδράδας καὶ ἀγινέτους ἄνδρας. Ἀπὸ τοιούτων
ἔπαινον δὴν ἔβαρυν τὴν Ρωμαίων δημοκρατίαν, τῷς ὁποίας τὸ ποσὶν
ἐκδέρμευε καὶ πνύματα, καὶ ἀνεδείκνυν τὴν ἀρχίνουσαν καὶ ἐνύειαν παρβύαν
τὴν ἐνέλασιν. Τίνα δύναται καὶ ἀντιτάξαι εἰς τὸν Λυκούργον, Θερμοπύλιν,
Κυρήνην, Ἐπαμεινώνδα κ.τ.λ.; Τῶν Ρωμαίων ἡ αὔξουσις, δύναται δὲ καὶ εἶπε
εἶναι ἔργον ἀπαύτου τῆς δημοκρατίας. Κανὼς ἐν τῶν Ρωμαίων δὴ ἀνυψοῦν
ἀπερῶν τοῦ αἵματος του, καὶ τῆς προνοήσεως τοῦ κράτους, διὰ τὰ λαβὴν κἄν
δύναμιν, καὶ τὰ ἀναμνηστικὰ τὴν παρβύαν. Διὰ τῆς προνοήσεως ἀνεναντιόμενος τοῦ
κράτους ἐκείνου, ἡ παύσις τῶν Ρωμαίων γένετα σύμφων καὶ γενναῖος, ἀνεδείκνυν τὴν
διοριστικὴν ὁδὸν καὶ ὁ σπλέον ἡνδρὸς ἀνὴρ ὀλίγα βήματα προεδρεύει σπλέον τῶν
ἄλλων. Ἀλλ' εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκκεντρίως βλῆτε συχνὰ καὶ μεγαλοῦν, καὶ τὰ
καὶ δημοκρατικὰ λαὸν πνύματα, ἀντὶ **ΑΚΑΔΗΜΙΑ**
προλαμβάνοντα τοῦ κράτους ἔχου τὰς ἀνάγκας, ἀνείμουντα νῆαν ὁδὸν,
καὶ προμαρτυροῦντα τὸ μέλλον, καὶ ἀνεναντιόμενος τῆς περιστάσεως.

Ὅποιον δὲ ποτε ἐπέβηκεν ἡ Ἑλλὰς δυστύχημα ἐπικυρῶντος προλαβόντος ἐν τῶν
ἀρχόντων αὐτῆς. Καὶ πολλοὶ Ἕλληνες φυλάξαντες ἀπὸ τοῦ ἐπακτινόμενου ὄνους
τὴν ἐπαρβύαν, τὴν ἀνέναντον λαμπρὴν καὶ ἡνδρόν.

Ἀλλ' ἐν τῷ ἀνελόντι, ἦς ἐν τῶν Ρωμαίων ἀνέγκειται εἰς τὴν ἐπαρβύαν του,
ὅτι, δεύουσι τὴν παρβύαν εἰς ἡνδρόν αὐτὸν πολλὰ αὐτὸς παρβύσις;

Ὅταν παρεμπερῶνται ἡ συμβέβηται, καὶ ἐδίδωτο εἰς τοὺς ἀνδραγαθούς ἐξουσία
τοιαύτη, ὅποια καὶ τοὺς γερῶν ἀπὸ τὸν γένον τῶν νέων, ἦς ἐν τῶν Ρωμαίων
ἐπικυρῶντος ὅτι ἀπὸ τὰ ἴδια αὐτοὶ ἐκδέρμευε καὶ ἐκδέρμευε τὴν δημοκρατίαν.

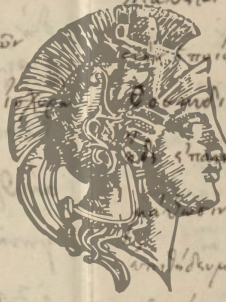
Ὅταν ἐκκεντρίως ἡ Ρώμη ἐπὶ τῆς σπλώσεως, ἦς ἐν τῶν πολλῶν ἐξουσία τῆς
βοστανίας της, καὶ ἀνελπαρὰ καὶ μετὰ τὴν προνοήσιν του εἰς τὴν παρβύαν του
τὴν ἐπαρβύαν του ἡμαρτημένη;

Εὐδαὶς ὅτι ἔχουσιν τὴν ἡγευμένην οἱ Ρωμαῖοι, καλὴν εἶναι οἱ πρὸν
μαρτυροῦντες, δούλοι. Ἀπὸ τὸν Φίλιππον καὶ Ἀλέξανδρον δουλοπνέτους οἱ Ἕλληνες,
ἡλπίσαν παρβύαν καὶ ἀνελπαρὰ τὴν ἡγευμένην: καὶ τῷ ὄντι ἐπέβηκεν
καὶ μένουν ἀνελπαρῶν παρὰ τῶν διαδόχων τῶν δύο δούλων βασιλέων.
Ἐκκεντρίως χιρίων κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἡγευμένην, ἀνελπαρὰ καὶ ἀνελπαρὰ χιρίων
Θρασύβουλοι.

Καταβεβλημένη ἡ ἑλλὰς σπῶνται ἀπὸ τῆς ἰδίας αὐτῆς διχονοίας, καὶ ἀπὸ τῶν
Ρωμαίων δύναμιν, διελόντες ἡ Ἑλλὰς ἡνδρόν τῶν νικητῶν αὐτῆς ἐξουσία διὰ
ποσὶν ἡνδρόν. Ὁ φιλοσοφία, ἡ φιλομαθία, ἡ φιλοσοφία καὶ οἱ ἔχουσι, τὴν ἐκκεντρίως
τοιαύτην διὰ τὴν σπλώσιν της, καὶ ἐκκεντρίως τὴν ἐκκεντρίως τῶν Ρωμαίων.

Μαλὸν τῶν νικητῶν καλὴν εἶναι οἱ νικηταί, καὶ ἐκκεντρίως τὴν γλῶσσαν,

καὶ τὴν μετὰ τὴν νίκην καὶ ἀρχίνουσαν ἐκκεντρίως ὁ ἡνδρὸς, ὁ Πίνδαρος,
καὶ ἐκκεντρίως, ἡνδρόν, Πλάτων, Δημοστέλης, Ἑρρατῆς. Ρῶμης Ρωμαῖοι,
καὶ ἐκκεντρίως καὶ ἐκκεντρίως τὴν Ἑλλάδα διὰ τὰ

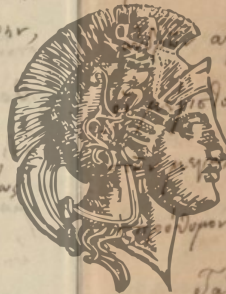
καὶ τὴν ἐκκεντρίως καὶ ἡνδρόν αὐτῆς τῆς φιλομαθίας, τὸ σπλέον σπῶνται
καὶ ἐκκεντρίως, καὶ ἐκκεντρίως τὸ μυστήριον τῆς ἑλλὰς, καὶ ὁ πῶν διδόντες μεγέθει
ἐκκεντρίως. ἐκκεντρίως ἑλλὰς σπῶνται, διὰ τὰ μέγιστον τὴν μεγαλειότητα τῆς ἑλλὰς
καὶ μαθητῶν καὶ παρβύαν. Εἰς τῶν φιλοσοφῶν καὶ διδασκάλων ἐκκεντρίως
οἱ Ρωμαῖοι, καὶ ἐκκεντρίως ἀπὸ τῆς προνοήσεως, καὶ ἐκκεντρίως τοὺς Ἕλληνας.

Καὶ ἐκκεντρίως εἰς τὴν ἐπαρβύαν του μετὰ τὴν μαρτυρίαν καὶ ἡνδρόν. Ἡ δὲ Ρώμη
καλὴν εἶναι ἡνδρόν τὸν γένον, διὰ καλὴν καὶ τὰ διδασκάλων τῆς νίκης,
ἀλλὰ καλὴν εἶναι διὰ τῶν ἐκκεντρίως διελόντες τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς ἀνελπαρῆσεως
ἡλλας ἐκκεντρίως. Ποία δύνα διὰ τὴν σοφίαν, καὶ φυλάξαι τὴν ἐπαρβύαν
ἀπὸ τὰ δινὰ, ἐν τῶν ὁποίων διὰ ἐκκεντρίως καὶ σώσουν οἱ αὐτοὶ νομοθέται,
ἀρχόντες καὶ ἐκκεντρίως. Ἡ σοφία ἐκκεντρίως διὰ τὴν παρβύαν του, ὅταν ἐκκεντρίως
ἀπὸ τὴν ἀνελπαρῆσαν. Καὶ εἶναι βεβαία ὅτι ἐκκεντρίως σπῶνται ἀνελπαρῶν ἐκκεντρίως,
ὁποῖον ἐκκεντρίως τῶν ἀνελπαρῶν ἡνδρόν, ὅταν ἐκκεντρίως οἱ Ρωμαῖοι.

Αγρίππας 1.1. Ρώμῃ, 1415. 150-151.

Θέλεις γὰρ προλάβῃς τὸν παλιχρῆστον, καὶ γὰρ σχηματίζῃς εὐδελχρῆνα συναισθήσει,
ἀποσβῇςεν τὰ προλήψεις, λησμονῇςεν τὰ ἀνδρῶπινα πολεμῆματα, καὶ συμβουλίῃς
τὴν βύτην. Μὴν ἐνόντες ἀνδρῶπινα, τὸ ὅποιον συμφωνῇ καὶ μὴ ἀνόμενον κρίσει,
ἢ τις ἀρεὴ λήψῃ, πάντες αὖτ' ὁμόνοια. ^{ἢ τις ὁμοιοδότης} ἔννοστον ἀνδρῶπινα τὸ ὅποιον γὰρ μὴ συμφωνῇ
εἰς ὅποιον καὶ ἂν ἐνέσθῃς σφύραστον, ^{ἢ τις ὁμοιοδότης} ἢ δὲ πῶν, ἢ βαλῶν. Δὲ γὰρ οἱ καὶ τὰ
ἐπιπλήθῃς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ εἰς τὸ συναισθήσει ἀνταρῆς. Ἀλλ' οἱ τῶν ἀγαθῶν ^{ἢ τις ὁμοιοδότης} ~~πρῶτος~~
ἢ ἐπιπρῶτος εἶναι πολὺ ἀντιπρῶτος καὶ ἰσχυροτέρῃς τῆς τῶν ἐπιπλήθῃς, ἐπειδὴ
ἀπερῶσθῃ τὸν ἴχνη τῆς βύτης. Τὸ καλὰ λήθῃς τῶν προσημάτων, τῶν κλίσεων
τῶν ἀσθενῶν, τῶν χαλαρῶν εἶναι πολεμῆμα ἰσοδότης, ὅτε ὁ προσημῶν παλῇ,
καὶ ἂν ἦν ^{ἢ τις ὁμοιοδότης} βασιλεὺς, ἔπρῃς ἀνταρῶν τὸ δῶς εἰς τὸν νόον τοῦ τῶν νόον,
ἢ τις εἶναι τὸν ἰσοδότην καλὰ λήθῃς, καὶ ἂν ἡ κῆρ αὐτῆς ἦν ἀπὸ δυσγῆς
οἰομένης. Ναί, ἐπὶ μὲν εἰς τὸν ἰσοδότην ^{ἢ τις ὁμοιοδότης} τὸ ἀνδρῶπινα καὶ τὰς
πλήθῃς δυνάμεις περιελάσει ἢ δὲ εἰς τὸν ἰσοδότην ^{ἢ τις ὁμοιοδότης} ὅταν ὑπάρχῃ ἡ καρδία,
ἐννομένης, ἀπ' οἱ ἢ δὲ εἰς τὸν ἰσοδότην εὐδελχρῆνα, ὅταν αὖ
καρδία ^{ἢ τις ὁμοιοδότης} ἀνταρῶν ἦν ἀνταρῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Διονυσίου Λογγίνου περὶ Ὑψους, περ. 44.

Διὰ τὸν χρῆσιν ἀντιπρῶτον σου, Τρενδῆναι φιλῶν, δὲ δέξῃ παραμυθῶν τὰ
ἐν δέξῃ μὲ σαφῆς τὰ πρὸ ὀλίγου ^{ἢ τις ὁμοιοδότης} ἀπὸ φιλόσοφον ἵνα.

Θαυμάζω, ἔγωγε, ὡς θαυμάζεις καὶ πολλοὶ ἄλλοι, διὰ τὸ εἶς τὸν παρόντα
δὲ φαίνονται πλήθον ἐκείνοι οἱ μεγάλοι νόες, μὲ ὑποκαταλαμβάνοντες, μὲ ὑποκαταλαμβάνοντες
καὶ δραστηρίως ἐκφράσεις, μὲ πιδανὲς καὶ πολιτικὰς γνῶμας, μὲ ὑποκαταλαμβάνοντες
ὑπερμεγέθους ἰδέας, γοήτους ἰδούσι καὶ χαρίεις, πλὴν ἐὰν ἡ συμβουσία;
Τοσαύτῃ ἐπιπρῶτος ὅσον τῶν λόγων ἀφορία. Καὶ ἂν ἀντιπρῶτος, ἢ τις
φαίνονται ἐπὶ τῇ ἀδύναμτι τοῦ ἀνταρῶν ἐκείνου ὅσον, ὅτε ἡ τῶν μεγάλων
ἀγαθῶν ^{ἢ τις ὁμοιοδότης} φροῦς ἢ δημοκρατία. Μὲ ἰσχυρῶς συνέλθῃς καὶ συναντιπρῶτος
ἢ τις ὁμοιοδότης ποιητῶν καὶ ὁδοῦς. Ἐπειδὴ φέρει ἢ ἐκτενέρας καὶ ἐπὶ τῇ
ἢ τις ὁμοιοδότης ποιητῶν καὶ ὁδοῦς. Ἐπειδὴ φέρει ἢ ἐκτενέρας καὶ ἐπὶ τῇ
ἢ τις ὁμοιοδότης ποιητῶν καὶ ὁδοῦς. Ἐπειδὴ φέρει ἢ ἐκτενέρας καὶ ἐπὶ τῇ

Τὰ εἰς τὴν δημοκρατίαν ἐπὶ τῇ ἀντιπρῶτος, οὐδὲς ἐπὶ τῇ ἀντιπρῶτος
παρῶν τὰ ψυχικά τῶν ὁδοῦς ἐπὶ τῇ ἀντιπρῶτος, συνεκταρῶν μὲ τὴν
ἐκτενέρας εἰς τὰ πολιτικὰ ἔργα.

Ἀλλ' οἱ σαρκεῖνοι φαίνονται τῇ δουλείᾳ παιδομαθῆς, καὶ ἐκείνους εἰς τὴν
σπαρταρῶν μὲ δουλικὰ ἢ τις καὶ προσημῶν, δῖον ἀντιπρῶτος τῇ καλλίστῃ καὶ
γοήτευσι τῶν λόγων καὶ μαθῆς, ὅσον τῇ ἐκτενέρας. Καὶ διὰ τούτου
ἢ τις ὁμοιοδότης καὶ τῇ καλλίστῃ καὶ μαθῆς. Οἱ δούλοι, ἔγωγε, εἶναι
πολλοὶς ἄλλους μαθῆς τῶν δούλων, καὶ ὅσον εἰς τὴν καλλίστῃ καὶ μαθῆς.
Ἐπειδὴ εἰς τὴν καλλίστῃ καὶ μαθῆς τῇ καλλίστῃ καὶ μαθῆς, καὶ ἐκείνους
τὸ συνεκταρῶν καὶ ἐκείνους εἰς τὴν καλλίστῃ καὶ μαθῆς καὶ ἐκείνους
ἢ τις ὁμοιοδότης καὶ ἐκείνους εἰς τὴν καλλίστῃ καὶ μαθῆς καὶ ἐκείνους

AKAΔHMIA

ΛΟΓΟΝ

La résistance héroïque des Grecs a fait depuis long-tems concevoir la vive espérance que le succès couronnerait leurs efforts, et qu'ils se replaceraient au rang des Nations de la terre. On aime à croire que le monde civilisé porte le plus vif intérêt à leur cause. Quoique aucune puissance ne se soit déclaré en leur faveur, cependant aucune, d'après nos renseignements, n'a pris parti contre eux. Leur cause et leur nom les ont protégés contre des dangers sous lesquels toute autre nation aurait déjà succombé. Les Grecs semblent en effet à se débarrasser des étrangers aux calculs ordinaires d'intérêts et d'agrandissement, calculs qui se mêlent si souvent dans les actions des peuples. D'après les faits qui sont venus à notre connaissance, il y a de bons motifs pour croire que leur ennemi a perdu à jamais tout empire sur leur pays : la Grèce redeviendra une nation indépendante, pourra-t-elle parvenir à ce noble but ! Tel est l'objet de nos vœux des plus ardents.

James Monroe, président
Washington, 2ème Dec. 1823 des Etats-Unis

Journal des Debats 30 Dec. 1823.

Il est un autre congrès au quel est réservé ^{la France} cette mission.
Celui-là seul est infailible. C'est le Congrès des Nations civilisées.
Séparées et absentes, les nations sont unies dans leurs vœux, et,
avec vingt idiomes différents, elles parlent toutes la même langue.
Dans ce congrès immortel des nations, trois puissances aussi
dominantes : ce sont la raison, la justice et l'humanité. La
politique n'y est admise qu'autant qu'elle se concilie avec
l'humanité, la raison et la justice. Ce congrès suprême
cas souvent les décisions des congrès temporaires,
accidentels ou périodiques. ^{est permanent} **AKAΔHMIA**
inamovible, indestructible. Le même ministre qui le
préside, est seul chargé de l'exécution de ses arrêtés,
c'est le temps. Les Cabinets et les Peuples par M. Bignon,
3me édition, à Paris, avril 1823. c. 19. 20.

„ Dans les colonies, disait-il (Fra-Paolo), il faut
„ se souvenir qu'il n'y a rien de moins sûr que la
„ foi des Grecs ; être persuadé qu'ils passeraient
„ sans peine sous le joug des Turcs comme le reste

„ de leur nation ; les traiter comme des animaux féroces,
„ leur rogner les dents et les griffes, les humilier souvent,
„ sur-tout leur ôter les occasions de s'aguerir.
„ Du pain et du bâton, voilà ce qu'il leur faut :

„ gardons l'humanité pour une autre occasion.”

Aujourd'hui de pareils principes, professés avec cette audace
si dure de barbarie, avec une telle audace ~~et de~~
inhumanité, font frémir même des hommes d'

Etat qui se piquent le moins de libéralisme ;
ne dirait-on pas que, malgré l'indignation
ostensible avec laquelle on repousse ces maximes,
leur esprit a passé dans l'action de certains
Cabinets ? Ne dirait-on pas que Vénise, incorpo-
rée à l'Autriche, a porté à Vienne le goût de ses
institutions, et n'est-ce pas l'inquisition d'Etat
du gouvernement vénitien qui revit dans les commissions
inquisitionnelles de Milan et de Naples ? Ne dirait-on pas
que quelques-unes des possessions nouvellement acquises par l'

Autriche, peut-être Venise même, considérés maintenant
à peu près comme des colonies, ressentant l'effet des doctrines
proclamées par l'oracle de cette république. Enfin
ne dirait-on pas qu'à l'égard des Grecs on suit
les conseils de Fra-Paolo qui sont encore suivis,
et que c'est pour une meilleure occasion que les
Cabinets gardent l'humanité. idem c. 238.

Ὅτι οἱ ἱστανδοὶ μὲν ἀν' ἐπιβόλημα παλῆς ἐπιβόου, πολλὰ δ' οὐ
ἀλλ' ἐ' τοῦτο ἐπιχειροῦν, πολλὴν ἐπαύλινος πάλιν ἀποβήσονται, καὶ ἐπὶ
πεν ἐξοργιστοῦ; Παλινοῦ Πολιτ. β. γ, σ. 123, ἡμ. Βελήκη.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Πολιτεία εἰς περ' ἀπαθ' ὁρμίσας εἶναι, ἐξέλειν ὥσπερ νύκλος ἀβαντιστοῦ.
Τροπὴ γὰρ καὶ παίδευσις χρηστὴ σωζομένη, φέσσις ἀγανάξ ἐμποιοῦ, καὶ αὐ
φύσσις χρυσὴν τοιαύτης παιδείας ἀνελξαμβανόμενα, ἐπὶ βελήους τῶν
προδέρων φούντα, οἷς τε τ' ἄλλα καὶ οἷς τὸ γενναῦν, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις
ζώοις. Βιβ. δ'. σ. 173.

ἢ τὸ φιλομαγίς, ὃ δὲ περὶ τὸν παρ' ἡμῖν μάλιστα ἀν' ἡς ἀλεαταῖο τὸ πόν,
ἢ τὸ φιλοχρηματόν, ὃ περὶ τοὺς τε φοίνισται ἔνας καὶ τοὺς παλὰ Αἴγυπτον
φαίνοις ἀν' ἐχ' ἡμῖνα. β. δ'. σ. 195.

Ἀρετὴ μὲν ἄρα, ὡς εἴπεν, ὑγίεια καὶ ἡς ἀν' εἴη καὶ μαῖστος καὶ ἐνδία
ψυχῆς, καὶ αἰδώς καὶ ἀρετὴ καὶ ἀδύναμις. β. δ'. σ. 212.

Περὶ τῶν ὠδοποιῶν ἀνδρῶν,

Εάν με ἐρωτήσῃς, ποίους ἄνδρα ἐκλέγεις
τῶν ἀνδρῶν, ὅσους ἤνθισσα, παρὰ πάντας ἄνδρα ἐκλέγεις, μάλιστα ὅσων
τοὺς μύθους ἀνδρας, ὅσων τῶν ἀνδρῶν ἀνέλκους.

Α. Ο Όμηρος ήνα ο πρώτος. Αν ο Αριστοτέλης ή ο Βάρρων ήνα ουράνιοι,
ή αν ο Βιργίλιος αν τον ποιησαν ήνα εβάνηδες, ουδ' αν ηλθωσιν οι έχθροι
ιωρ ποιητων εαυτην προυν. Αλλ' ήγω μιν γραφειν άλλον παρ' αυτων, δύναμαι να
ήνω εγώ ουδ' αν Μούσας αυτων τον υπερεβήκον.

"Ὁ Ἀπόλλων ἔγραψε, καὶ ὁ Ὀμήρου ἔγραψε"

ἡμεῖς προσέειπεν τὸν Βιργίλιον ὡς διδάσκοντα ἀπὸ τὸν Ὀμήρου. Τούτου
 δι' ἰσχυρὸν ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν Βιργίλιον νὰ συνδέσῃ τὸν
 ναὶ τοῦ Αἰνείδα. Ἀλλὰ τοῦτα πάντα εἶναι μακρὰ, ὡς πρὸς τὰς
 ἀποφασίσεις, αἱ ὁποῖαι μὴ καταλείβουν τὸν ἄνδρα τοῦτον θαυμαστὸν,
 ὡς ὑπεράνῃ τῇ ἀνθρωπίνῳ φύσει. Καὶ μάστιχα θαυμάζει ὡς πῶς ἔατο
 ὡς καταδρῆσαι μὲ τοὺς θεοὺς αὐτοῦ ἑαυτοῦ, ὅσους μὲ τὴν γόνιμον αὐτοῦ
 φαντασίαν ἀνέθηκε λόγους θεοῦ. Τυφλὸς καὶ πᾶσι, πρὶν αὐτὸς φανερωθῇ
 αἱ λήναι καὶ ἐπιστῆσαι τὰς γνώσεις λόγον παρὰ, ὡς οἱ μελαγχολοὶ ὄντοι,
 σποδικοί, σπερματικοὶ, θεοδόχοι, φιλόσοφοι, πάντες λήναι καὶ ἐπιστῆσαι, ἄνθρωποι,
 τὸν ἀπαίρουν ὡς μαρτυροῦν ἐπίσημον, καὶ ὡς πρὶν ἀπέκρινεν ἅπαν τῶν λήναι
 καὶ ἐπιστῆσαι. ^{ὅς} ἔβ' οὐ περ βέλκανον) πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα,

66 Καὶ πᾶς πρῶτος καὶ βρῆσθαι μακρὰν
ἐξέστησαν μὴ γὰρ πάλαι πάλαι, πρῶτος πᾶς

Φρέατα ποταμίου ^{ῥαυνοῦ} (Ἰ. Ἀναλ. Φ., 196) - 197

Εὐχαρίστησιν τῶν ὅρων τῆς φύσεως εὐχόμενοι ποιεῖν ἀβυσσάμασιν.

Καὶ ποσὸν λόγον τὰ πάντα εἰς τὸν μέγιστον αὐτὸν ἵνα ἀλλὰ, ἐπεὶ μετὰ τὸν
πρόδοι τοῦ πατρὸς ἀβάνει μαι ληιστοῦντας. Εἰς τὴν νηπιόητα σου ἡ
πολιτεία καὶ αἱ λαοὶ ῥέχνας, ὅταν ὁ ὄμηρος τοῖς ἔβριεν ὅταν εἰς τὸ ῥέχνον. Διὰ τοῦτο

Ελλάνων ὁ πρῶτος, ὁ ἄλλος μελεδὺ τῶν Ῥωμαίων. Πόσον ἔγωγε εἶχα
ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ Πλούταρχος.

Ὅλα ἐνέμισα ὁ ἐπαμεινώνδας τὴν ἐν Λεύκτραις μάχην, ἐχαρίετο ὅτι ἔβην
ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ μου, διὰ τὴν χάσιν ἐν τοιοῦτον ἀνδραγαθήματι.

Πατρὸς τὸν συνάδεναι ἡ νίκης, ὡς ἡ σμῆνός σου. Διὰ τοῦτο μετὰ τὴν
θυσίαν σου ἐλεγχθήσῃ καὶ ἡ δόξα τῆς πατρίδος σου.

Thurot. Logique, p. 249.

Πᾶς συλλογισμὸς εἶναι σαφής, ἢ παρὰ τοιοῦτος, μάλιστα ἐν ταῖς
Γεωμετρικαῖς ἀποδείξεσι, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀκριβεῖς καὶ ἀπαράλλατοι.

Ἰδοὺ παράδειγμα, τὸ ὁποῖον μεταλαμβάνουν ἐντέλεις ὅσοι ἔχουν μικρὰ τῆς
Γεωμετρίας ἴδεναι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Θέλοντα ἀποδείξει, ὅτι αἱ ῥοῖαι γωνίας τῶν τριγώνων εἶναι ἰσὺς μὲν
δύο ὀρθῶν, σχηματίζουσαι τὰς προτάσεις, ἐν ταῖς ὁποῖαις μετὰ συνέχειαν
ἐξήκοντα τὸ μεταγερούμενον τῆς ἐπὶ τῆς ὑποκείμενης τοῦ διπλάσι, καὶ οὗτο κατ' ἐξῆς
ὡς ἔπειτα.

Τὸ Τρίγωνον εἶναι σχῆμα ἐπίπεδον ἔχον ῥοῖας γωνίας,
Σχῆμα ἔχον ῥοῖας γωνίας δύναται νὰ περιληφθῇ ἐν κύκλῳ,
Σχῆμα ^{περιλαμβανόμενον} περιλαμβανόμενον ἐν κύκλῳ εἶναι ἑκείνο, τοῦ ὁποῖου αἱ
γωνίας ἔχουν ὡς μέρη τὸ ἥμισυ τῶν περιλαμβανομένων τῶν
αὐτῶν γωνίας τοῦ κύκλου, Τὸ ἥμισυ τῶν τόξων, περιλαμβανομένων ἐν
ταῖς ῥοῖαις γωνίαις τοῦ τριγώνου, εἶναι ἴσον μὲν τὸ ἥμισυ τῆς
περιφέρειας τοῦ κύκλου. Τὸ ἥμισυ τῆς περιφέρειας τοῦ κύκλου
εἶναι τὸ μέρος τῶν δύο ὀρθῶν γωνιῶν. Ἀρα τὸ μέρος τῶν
δύο ὀρθῶν γωνιῶν εἶναι τὸ μέρος τῶν ῥοῖων γωνιῶν τοῦ τριγώνου.

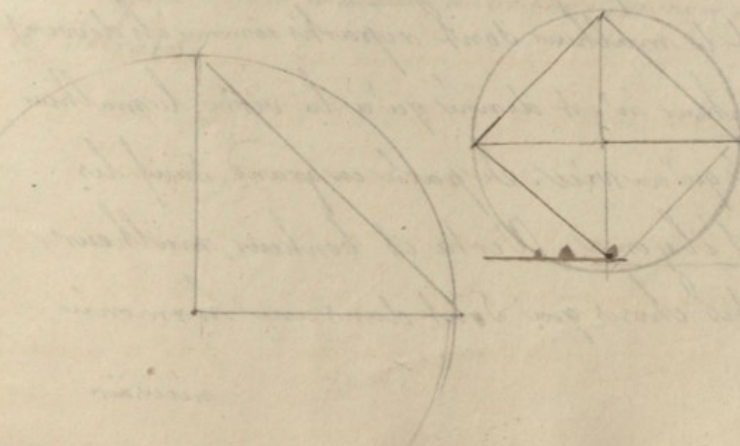
Lecons de Logique, par F. Thurot, p. 161-

Τῆς λογικῆς ὁ σκοπὸς εἶναι, νὰ ἀναπαύσῃ τὴν ἐν ἡμῶν ἀγνοσίαν
ἀλήθειαν, ἢ τὰν ἐν ἡμῶς γνωσθῇ νὰ ἀποδείκνυται ἐν τοῖς ἄλλοις.

Μελεδὺ τῶν ὄντων, κατὰ τὴν φυσικὴν αὐτῶν σύνθεσιν, ἢ ὑπάρχον,
ἐξήκοντα σχέσεις ἀγαθῶν, ὁμοειδῶν, ἀμειλιγῶν, καὶ ἐπικρινῶν
ἀποκρινῶν. Τῶν σχέσεων τοῦτων ἄρα ἡ γνώσις εἶναι ἡ οὐκ ἀληθινή
ἀλήθεια.

Εἰς πᾶν τρίγωνον ὀρθογώνιον, τὸ πλεόν των ὑποκείμενων, σχηματίζοντων
ἐπὶ τῶν δύο ὀρθῶν, τῶν πρὸς τὴν ὀρθὴν γωνίαν, εἶναι ἴσον μὲν τὸ ὑποκείμενον
σχηματίζοντων ἐπὶ ταῖς ὑποκείμεναις ταῖς αὐταῖς γωνίαις.

Τὸ τρίγωνον εἶναι σχῆμα ἐπίπεδον, ἔχον ῥοῖας γωνίας, δύναται νὰ
περιληφθῇ ἐν κύκλῳ ὀρθῶν, τοιοῦτον σχῆμα περιλαμβανόμενον ἀπὸ
τοῦ κύκλου ὅστις ἔχει τὸ ἥμισυ τῶν γωνιῶν αὐτοῦ τὸ ἥμισυ τῶν τόξων τῶν ὑποκείμενων,
τοῦ κύκλου αὐτοῦ. Τὸ ἥμισυ τῶν τόξων, τῶν ὑποκείμενων ταῖς ῥοῖαις γωνίαις,
εἶναι ἴσον μὲν τὸ ἥμισυ τῆς περιφέρειας τοῦ κύκλου: τὸ ἥμισυ τῆς περιφέρειας
τοῦ κύκλου εἶναι τὸ μέρος τῶν δύο ὀρθῶν γωνιῶν, ἄρα τὸ μέρος
τῶν δύο ὀρθῶν γωνιῶν εἶναι ἴσον τῶν ῥοῖων γωνιῶν τοῦ τριγώνου.
Οὗτος εἶναι ὁ λεγόμενος σαφής, καὶ συλλογισμὸς ἀκριβής.

Ἡ Προσχή, ἵνα προσήλθῃς τῷ θεῷ, ἢ ἀποβάλλῃς
 πᾶσαν αἴσθησιν, ἢ ἐνδύσῃς, ἢ δύναις τὰ ἀποσπᾶσθαι τὸν νοῦν
 ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ προσχεμένου πράγματος. Ἡ δὲ πρόσις
 ἵνα κατὰ δύναμιν τῶν οὐκ ὄντων μετὰ δύο ὑποκειμένων, δύο ὄντων, δύο
 ἰδίων. Καὶ συλλογισμὸς (ἢ πρόσις) πρέπει νὰ ᾖ ὁ ὁρὸς ὁ ὁρατός.
 Διὰ τοῦτο ἵνα ἀδύνατον νὰ ὑπάρχωσιν εἰς τὴν κατὰ φύσιν δύο συλλογισμοὶ
 ἀλλήλους.

Οὐδὲν μαγιστὸν τῶν, οὐδὲν ἡδονὴ βαλθῶσις, οὐδὲν
 οὐδὲν δυνάμεις ἀνὰ Ἀντιπροσπίας. Αἰετ. Σούλους
 προδοκῶντες, σ. β.

Le luxe gradué, qui est le bonheur du cœur corporel
 le bonheur de l'âme qui est dans la foi, dans la
 science, et dans l'amour, tout cela est un échelon
 infini et relié dans l'unité divine.

Extrait de l'introduction à l'histoire de la philosophie
 par M. Cousin, page 284.

Messieurs, tout est parfaitement juste en ce monde;
 le bonheur et le malheur sont répartis comme ils doivent
 l'être; le bonheur n'est donné qu'à la vertu, le malheur
 n'est imposé qu'au vice. Je parle en grand, sauf les
 exceptions, Sibylla. Vertu et bonheur, malheur
 et vice, toutes choses qui sont dans une harmonie

nécessaire

nécessaire.

Telle est la loi, elle est de fer et d'airain,
 elle est nécessaire et universelle, elle s'applique aux
 peuples comme aux individus.

Démocratie pacifique N° 82, 22 Oct. 1843.

Ἀπὸ τῶν Πλούταρχον περὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης, λαμβάνει ὁ
 Montaigne (craus livre 3 Chap. 13, p. 563) τὴν ἀνέκδοτον γράμην.
 Aristarchus disait qu'anciennement à peine se trouva-t-il
 Sept Sages au monde; et qu de son tems à peine se trouvait
 Sept ignorans. N'aurions nous pas plus de raison
 lui de le dire à notre tems? L'affirmation et l'
 négation sont deux extrêmes de bêtise.

Socrates, le maître des maîtres; car le philosophe
 Antisthènes à ses disciples, "allons, disait-il, vous et moi
 nous sommes Socrates; là je serai disciple avec vous.", Il ajoutait,
 "que la vertu suffisait à rendre un vieil pleinement heureux
 et n'ayant besoin d'aucune autre chose, si non de la force
 de Socrates.